

Αντιφασιστική συγκέντρωση Παρασκευή 1 Νοέμβρη στις 6.30μμ μπροστά στον σταθμό Νέο Ηράκλειο

Ούτε στο Ηράκλειο ούτε και πουθενά

Τσακίστε τους φασίστες σε κάθε γειτονιά

Αντιφασιστική συγκέντρωση Παρασκευή 1 Νοέμβρη στις 6.30μμ
μπροστά στον σταθμό Νέο Ηράκλειο

Την Παρασκευή 1 Νοέμβρη οι νεοναζί της Χρυσής Αυγής καλούν σε
συγκέντρωση στην Λ.Ηρακλείου 420 στο Νέο Ηράκλειο.

Το αντιφασιστικό κίνημα της περιοχής και ευρύτερα έχει
πραγματοποιήσει εξορμήσεις, συναυλία ενώ ήδη εξαγγείλει
συγκέντρωση απάντηση στην ναζιστική μάζωξη την ίδια μέρα
μπροστά στον σταθμό του ΗΣΑΠ Ηράκλειο.

Ο Αντιφασιστικός Συντονισμός Αθήνας Πειραιά στηρίζει,
συμμετέχει και καλεί στην αντιφασιστική συγκέντρωση της
Παρασκευής.

Πίσω από τα ψεύτικα δάκρυα μνήμης που επικαλούνται οι φασίστες
κρύβεται η απόπειρα της Χρυσής Αυγής και άλλων φασιστικών
ομάδων (Propatria κτλ) να επανέρθουν στους δρόμους και να
δημιουργήσουν ξανά περιοχές άβυσσος στα πρότυπα του Αγίου
Παντελεήμονα ή της Νίκαιας παλιότερα.

Στο Νέο Ηράκλειο έχουν σημειωθεί αρκετά περιστατικά επιθέσεων
σε μετανάστες και αντιφασίστες στρίες, αναγραφή ναζιστικών
συνθημάτων κοκ. Πέρυσι οι νεοναζί είχαν επιχειρήσει να
πραγματοποιήσουν πανευρωπαϊκή φασιστική συγκέντρωση στην
περιοχή.

Το αντιφασιστικό κίνημα ενωτικά και μαχητικά απέτρεψε κάθε
τέτοια πιθανότητα. Η πανευρωπαϊκή συγκέντρωση ματαιώθηκε και
οι φασίστες δεν δοκίμασαν να την επαναλάβουν και φέτος.

Δεν θα αφήσουμε καμία περιοχή έρμαιο στα δολοφονικά σχέδια των
ταγμάτων εφόδου οποιασδήποτε φασιστικής ομάδας ή οργάνωσης.

Οι δολοφονίες του Παύλου Φύσσα στο Κερατσίνι και του Σαχζάτ
Λουκμάν στα Πετράλωνα, μας υπενθυμίζουν το πού μπορούν να
φτάσουν τα τάγματα εφόδου αν τους το επιτρέψουμε.

Τις προηγούμενες μέρες φασιστικό τάγμα εφόδου επιτέθηκε άγρια

σε μετανάστη στην Καλλιθέα. Σήμερα το πλέον κρίσιμο καθήκον είναι να χτίσουμε τείχος σε φασίστες και ακροδεξιούς στις γειτονιές μας, τους κοινωνικούς μας χώρους, σε όλα τα πεδία που εμφανίζονται και επιχειρούν να ανασυγκροτηθούν.
ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΑΘΗΝΑΣ ΠΕΙΡΑΙΑ

Γ' ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης: απαιτούμε να μην προχωρήσει η πειθαρχική δίωξη της Ελευθερίας Παλαισιτίδου

Γ' ΕΛΜΕ-ΘΕΣΣ/ΝΙΚΗΣ

Θεσσαλονίκη 27/10/2024

Πρ. Κορομηλά 51 τηλ. 6978300483 e-mail: gelmeth3@gmail.com <http://3elmethess.blogspot.gr/>

fb : Γ ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης

ΨΗΦΙΣΜΑ

Σώπα, μη μιλάς, είναι ντροπή,
κόψε τη φωνή σου, σώπασε επιτέλους.

... Αφού δε θα μιλήσεις, καλύτερα να το τολμήσεις. Κόψε τη γλώσσα σου. Για να είμαι τουλάχιστον σωστός στα σχέδια και στα όνειρά μου,

ανάμεσα σε λυγμούς και σε παροξυσμούς κρατώ τη γλώσσα μου, γιατί νομίζω πως θά'ρθει η στιγμή που δεν θα αντέξω και θα ξεσπάσω και δεν θα φοβηθώ και θα ελπίζω

και κάθε στιγμή το λαρύγγι μου θα γεμίζω με ένα φθόγγο , με έναν ψίθυρο, με ένα τραύλισμα, με μια κραυγή που θα μου λέε

ι:

«Μίλα!»...

Ναζίμ Ασίν (απόδοση Γιάννης Ρίτσος), Σώπα, μη μιλάς

Το ΔΣ της Γ'ΕΛΜΕ-ΘΕΣ\ΝΙΚΗΣ καταδικάζει με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο την απαράδεκτη παρέμβαση του Διευθυντή Π.Ε. Δ' Αθήνας στο εκπαιδευτικό έργο της συναδέλφισσας και μέλους του συλλόγου Εκπαιδευτικών ΠΕ «Ο ΠΑΡΘΕΝΩΝΑΣ, Ελευθερίας Παλαισιτίδου, δασκάλας στο 3^ο Δημοτικό Σχολείο Ταύρου, που είχε ως αποτέλεσμα την κλήση της σε έγγραφη απολογία, ξεκινώντας έτσι ουσιαστικά την πειθαρχική της δίωξη.

Το «παράπτωμα» της συναδέλφισσας ήταν ότι ανάρτησε στο χώρο του σχολείου εικαστική δημιουργία των μαθητών και μαθητριών της για την ειρήνη, όπου μεταξύ άλλων αναφέρεται και το αίτημα για ελευθερία στην Παλαιστίνη. Η εργασία αυτή προέκυψε με αφορμή τη Διεθνή Ημέρα Ειρήνης στις 21 Σεπτέμβρη.

Σύμφωνα λοιπόν με τον διευθυντή της Διεύθυνσης Π.Ε. Δ' Αθήνας, η συναδέλφισσα υπέπεσε στο παράπτωμα της

«παράβασης υπαλληλικού καθήκοντος», γιατί έπραξε αυτό που είναι δικαίωμα αλλά και χρέος δικό της, αλλά και όλων των εκπαιδευτικών: να μιλήσει στα παιδιά για το δικαίωμα των λαών να ζουν ελεύθερα και ειρηνικά στη χώρα τους, αντί καθημερινά να δολοφονούνται από τις βόμβες, την δίψα, την πείνα και τις αρρώστιες!

Η Γ'ΕΛΜΕ-ΘΕΣ\ΝΙΚΗΣ στέκεται δίπλα στη συναδέλφισσα που τιμά τον ρόλο της Παιδαγωγού και τη στηρίζει απόλυτα με κάθε τρόπο! Γιατί ο εκπαιδευτικός έχει κάθε δικαίωμα αλλά και καθήκον να διδάσκει την αλήθεια!

Αυτό όμως είναι το σχολείο που θέλουν να επιβάλουν η κυβέρνηση

και το ΥΠΑΙΘΑ με τις κατευθύνσεις του ΟΟΣΑ και της ΕΕ και όσοι υλοποιούν την πολιτική τους: να διώκεται η παιδαγωγική ελευθερία, να φιμώνεται κάθε αντίθετη φωνή, να κρίνεται ως παράνομος ο αγώνας για τα εργασιακά μας δικαιώματα και τα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών. Δεν χωρά στο σχολείο της αγοράς η ελευθερία της έκφρασης των εκπαιδευτικών και των μαθητών/τριών, γύρω από τα σοβαρά κοινωνικά ζητήματα που βιώνουμε και εμείς και τα παιδιά.

Οι διώξεις στοχεύουν στην επόμενη μέρα που θα είναι ακόμα πιο δύσκολη με την άμεση εμπλοκή της χώρας στους πολέμους και τα αντιλαϊκά μέτρα που θα πάρει η κυβέρνηση το επόμενο διάστημα με την οικονομία να προσαρμόζεται όλο και περισσότερο στις ανάγκες του πολέμου, ενώ επιχειρούν από τώρα να επιβάλουν σιγή, φόβο, τρομοκρατία.

Οι εκπαιδευτικοί γνωρίζουμε πολύ καλά το χρέος που κουβαλάμε στις πλάτες μας. Το γνωρίζουμε πολύ καλύτερα από τη Διεύθυνση και το υπουργείο που τα πάντα για αυτούς μπαίνουν στη ζυγαριά κόστους – οφέλους. Δεν διστάζουν να δημιουργούν 25άρια τμήματα αδιαφορώντας για τις παιδαγωγικές ανάγκες, δεν διστάζουν να μας βάζουν να κάνουμε μάθημα σε επικίνδυνα κτίρια. Δεν στοχεύουν ούτε επιδιώκουν την ολόπλευρη μόρφωση των παιδιών αλλά τις στείρες «δεξιότητες», προωθώντας έτσι ένα σχολείο βαθιά τεχνοκρατικό, μακριά από κάθε έννοια παιδαγωγικής.

Καλούμε τη ΔΟΕ, την ΟΛΜΕ, τα εκπαιδευτικά σωματεία, τα σωματεία σε όλους τους εργασιακούς χώρους, τους γονείς, να εκφράσουν έμπρακτα τη στήριξή τους.

Εκφράζουμε την απόλυτη στήριξη στους συναδέλφους και τις συναδέλφισσες που παρά το κλίμα τρομοκρατίας που προσπαθούν να μας επιβάλουν οι κυβερνώντες, συνεχίζουν να διδάσκουν τους μαθητές και τις μαθήτριές τους την αλληλεγγύη, τη φιλία των

λαών, την αγάπη, το δίκαιο.

Σε μια περίοδο που η κατάσταση στα πολεμικά μέτωπα της Ουκρανίας και της Μέσης Ανατολής γίνεται ολοένα και πιο επικίνδυνη και η χώρα μας συμμετέχει ενεργά στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς, δυναμώνουμε το αντιπολεμικό, αντιϊμπεριαλιστικό μέτωπο και ενώνουμε τη φωνή μας με τα εκατομμύρια των συνανθρώπων μας που διαδηλώνουν σε ολόκληρο τον πλανήτη ενάντια στα σχέδια ΗΠΑ-NATO- ΕΕ- Ισραήλ.

Καλούμε όλους/-ες τους συναδέλφους/-ισσες να μιλήσουν με τα παιδιά και να οργανώσουν δράσεις στήριξης του Παλαιστινιακού λαού και των λαών που δοκιμάζονται, υπερασπιζόμενοι το δικαίωμά τους να ζουν ειρηνικά στις πατρίδες τους και να αποστέλλουν τις εργασίες στο mail της Γ'ΕΛΜΕ-Θ gelmeth3@gmail.com και του ΣΕΠΕ «Ο ΠΑΡΘΕΝΩΝΑΣ, syllogosparthenonas@gmail.com.

ΓΙΑ ΤΟ ΔΣ της Γ'ΕΛΜΕ-Θ

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΓΙΑΝΝΑ ΛΑΘΗΡΑ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΠΕΤΗΣ

2 Νοέμβρη ηλεκτρονικές εκλογές για τα υπηρεσιακά συμβούλια; Όχι, ευχαριστούμε -

απέχουμε !

20 ΝΟΕΜΒΡΗ ΑΠΕΡΓΟΥΜΕ ΜΑΖΙ ΜΕ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ -ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΤΟΜΕΑ

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας

Με ΦΕΚ το ΥΠΑΙΘΑ καθόρισε το πλαίσιο διεξαγωγής των φετινών εκλογών για την ανάδειξη αιρετών στα υπηρεσιακά συμβούλια στην εκπαίδευση με αποκλειστικά ηλεκτρονικές εκλογές. Επέλεξε για ακόμα μια φορά να αγνοήσει την από καιρό εκφρασμένη θέληση των εκπαιδευτικών και πρωτοβάθμιων σωματείων του κλάδου για διαζώσης εκλογική διαδικασία.

Δυστυχώς οι συστημικές παρατάξεις της ΔΑΚΕ και των ΣΥΝΕΚ συμμετέχουν για 2η φορά στις ηλεκτρονικές εκλογές. Με την απεργοσπαστική αυτή ενέργεια, δημιουργούνται τετελεσμένα γεγονότα για την παγίωση των ηλεκτρονικών εκλογών και την μεγαλύτερη ακόμα παράλυση των συνδικάτων. Ήδη τα συνδικάτα, όπου πλειοψηφούν ΔΑΚΕ – ΣΥΝΕΚ – ΠΕΚ, χάνουν τον ριζοσπαστικό τους προσανατολισμό και με τις ηλεκτρονικές εκλογές, αλλά και τις ενδεχόμενες αυριανές ηλεκτρονικές συνελεύσεις, η λειτουργία τους και οι ζωντανές, συλλογικές διαδικασίες θα εκλείψουν, λειτουργώντας σε βάρος της οργάνωσης των αγώνων, της αλληλεγγύης και του κινήματος. Επίσης με τις ηλεκτρονικές εκλογές η διοίκηση θα μπορεί πιο εύκολα να παραβιάζει τη μυστικότητα της ψήφου, αλλά και να αλλοιώνει τα αποτελέσματα.

Το ΥΠΑΙΘΑ έχει κάθε λόγο να επιβάλλει τις ηλεκτρονικές ψηφοφορίες. Επιδιώκει την επιβολή του νόμου Χατζηδάκη με τον πιο αυταρχικό τρόπο έχοντας σαν στόχο την ακύρωση κάθε συνδικαλιστικής δράσης.

“Οι υπηρεσιακές διαδικασίες εκσυγχρονίζονται με σύμμαχο την τεχνολογία, αποτελούν πρότυπο και για άλλους επαγγελματικούς κλάδους”... “Συντελείται μία πραγματική αλλαγή παραδείγματος, με την καλλιέργεια μίας νέας κουλτούρας συμμετοχής στα κοινά”. Η κουλτούρα που θέλει η διοίκηση να προωθήσει είναι της συμμετοχής στα κοινά από τον καναπέ, με κλικ στο κινητό, ίσως και με κάποιον από τη ΔΙΔΕ πάνω από το κινητό να μας λέει τι θα ψηφίσουμε και αυτό είναι το όραμά τους και για όλους τους επαγγελματικούς κλάδους και τους εργαζόμενους και τους ιδιωτικού και του δημοσίου τομέα.

Καλούμε όλες και όλους τους συναδέλφους σε αποχή από την ηλεκτρονική ψηφοφορία-παρωδία της 2ης Νοεμβρίου, σε στάση συλλογικής ευθύνης ως εργαζόμενων και ως εκπαιδευτικών του

δημόσιου σχολείου. Να δοθεί ξανά μια συντριπτική απάντηση στην κυβερνητική αδιαλλαξία και στα σχέδια αντιδραστικής μετάλλαξης του δημόσιου σχολείου, της φίμωσης των εκπαιδευτικών και όλων των εργαζομένων, της περιστολής των δημοκρατικών ελευθεριών και της παρεμπόδισης των αγώνων.

- Δεν καταθέτουμε ψηφοδέλτιο και καλούμε όλες τις παρατάξεις και ενδεχόμενους μεμονωμένους υποψηφίους να μην καταθέσουν υποψηφιότητα.

- Κανένας συνάδελφος/ισσα να μην είναι υποψήφιος/α.

- Δεν μπαίνουμε – δεν «κλικάρουμε» στην ηλεκτρονική πλατφόρμα και στα μηνύματα που αφορούν τις ηλεκτρονικές εκλογές

- Καλούμε τις /τους συναδέλφους να μη συμμετέχουν ως εφορευτική επιτροπή και μάλιστα εκτός μέρας και ωραρίου εργασίας, να μην αποδεχτούν διορισμό και καθήκοντα που αντιστρατεύονται τα συλλογικά μας συμφέροντα.

Στον αντίποδα, καλούμε όλες και όλους τους συναδέλφους σε συσπείρωση γύρω από τα πρωτοβάθμια εκπαιδευτικά σωματεία, εκεί όπου χτυπάει η καρδιά της μαχόμενης εκπαίδευσης. Να στηρίξουμε και να μαζικοποιήσουμε τις συλλογικές μας διαδικασίες, να ανεβάσουμε τις αγωνιστικές μας στροφές, να υπερασπίσουμε το δημόσιο σχολείο από την επίθεση που είναι σε εξέλιξη.

Για να έχουμε σωματεία, Γενικές Συνελεύσεις, δημοκρατία και συλλογική συζήτηση, λόγο και αντίλογο, σωματεία με εκπροσώπους της δράσης και με παρουσία στα σχολεία, έκφραση της βάσης των εκπαιδευτικών και των αναγκών τους και όχι δοτούς, ελεγχόμενους από τη διοίκηση γραφειοκράτες, προϊόν μιας ηλεκτρονικής παρωδίας! Θέλουμε συνδικάτα ταξικά και όχι εργοδοτικά ή κυβερνητικά.

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΜΑΣ !

ΕΚΛΟΓΕΣ ΔΙΑ ΖΩΣΗΣ ΠΑΝΤΟΥ!

ΣΤΙΣ 2 ΤΟΥ ΝΟΕΜΒΡΗ ΑΠΕΧΟΥΜΕ ΜΑΖΙΚΑ – ΣΤΙΣ 20 ΤΟΥ ΝΟΕΜΒΡΗ ΑΠΕΡΓΟΥΜΕ ΜΑΖΙ ΜΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ

Ανεξάρτητη Ριζοσπαστική Πρωτοβουλία

Γενική απεργία 20 Νοεμβρίου: να μην συνηθίσουμε τη βαρβαρότητα της φτώχειας και του πολέμου – Για ζωή με αξιοπρέπεια

Εννέα μήνες μετά τη γενική απεργία του περασμένου Φλεβάρη για τη δολοφονία στα Τέμπη, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία των ΑΔΕΔΥ-ΓΣΕΕ προκήρυξε εικοσιτετράωρη απεργία. Είναι μόνο η οργή του κόσμου για την πρωτοφανή ακρίβεια και τις συνθήκες ακραίας φτώχειας που ανάγκασε τις υποταγμένες ηγεσίες να βγάλουν κοινή ημερομηνία απεργιακής κινητοποίησης, αφού η ΑΔΕΔΥ είχε πρώτα προκηρύξει απεργία δεκατρείς Νοέμβρη.

Η απεργιακή κινητοποίηση γίνεται κάτω από μια πρωτόγνωρη επίθεση στα λαϊκά και εργατικά στρώματα. Οι εξαγγελίες του πρωθυπουργού στη ΔΕΘ για αυξήσεις στους μισθούς που αντιστοιχούν για το 2025 σε 12 € καθαρά, το 2026 σε 24 € και το 2027 σε άλλα τόσα, αποτελούν εμπαιγμό. Ξεκαθάρισε ότι άλλες αυξήσεις δεν θα υπάρχουν λόγω των νέων δημοσιονομικών κανόνων της ΕΕ, ούτε επαναφορά 13ου και 14ου μισθού. Οι αυξήσεις-κοροϊδία των 40 € από 1/1/2024, έπειτα από μια δεκαετία μισθολογικών μειώσεων κατά 40%, γίνονται καθημερινά καπνός από την πρωτοφανή ακρίβεια, την αχαλίνωτη κερδοσκοπία και τους αυξημένους κατά 6,2 δις φόρους φωτιά. Την ίδια στιγμή ο μισθός των δέκα χιλιάδων που διορίστηκαν στο δημόσιο (σχολείο), ο οποίος αγγίζει τα 776 ευρώ είναι μνημείο ντροπής και εξευτελισμού όλων των δημοσίων υπαλλήλων, όταν αυτοί/ες υπηρετούν κατά κανόνα μακριά από την οικογένεια τους, πληρώνοντας πολλές φορές διπλούς λογαριασμούς και νοίκια.

Η ακρίβεια στη στέγη έχει πάρει εκρηκτικές διαστάσεις με τους

εργαζόμενους να μην μπορούν να ανταπεξέλθουν στα πανάκριβα ενοίκια. Οι εργαζόμενοι, ειδικότερα σε υγεία, εκπαίδευση, επισιτισμό, σε νησιωτικές και τουριστικές περιοχές, αδυνατούν να βρουν φτηνό σπίτι λόγω και επέκτασης της βραχυχρόνιας μίσθωσης.

Συνεχίζεται η μεταφορά πλούτου από τα λαϊκά νοικοκυριά προς τις μεγάλες επιχειρήσεις και το κράτος μέσω της ανεξέλεγκτης ακρίβειας. Συνολικά υπολογίζεται ότι έχουμε από το 2020 έως το 2023 αύξηση στις τιμές των προϊόντων και των υπηρεσιών κατά 18%. Βέβαια κάποια αγαθά έχουν αυξηθεί πολύ περισσότερο, όπως είναι το ελαιόλαδο κατά 138%, το φυσικό αέριο κατά 57% κ.α. Ενώ ταυτόχρονα κυβέρνηση ανακοινώνει διαρκώς αύξηση των εσόδων του κρατικού προϋπολογισμού από τους άμεσους και έμμεσους φόρους. Ήδη το πρώτο επτάμηνο του 2024 υπήρξε αύξηση των εσόδων σχεδόν κατά 4 δις, με το 25% να αφορά έσοδα από τον ΦΠΑ.

Τα κέρδη των επιχειρήσεων που μόνο σε 3 χρόνια εκτινάχθηκαν κατά 300% θα αυξηθούν μέσα από την υπερ-εκμετάλλευση και εντατικοποίηση της εργασίας. Μέσα στον Ιούλιο ξεκίνησε η εφαρμογή της εξαήμερης εργασίας βάσει του αντεργατικού νόμου Γε-ωργιάδη (ν. 5053/2023), όπου δίνεται το ελεύθερο σε πλήθος επιχειρήσεων να δουλέψουν νόμιμα πλέον και έκτη μέρα, καταργώντας το πενθήμερο. Με τη δημοσιοποίηση της εγκυκλίου του Υπ. Εργασίας άρχισε ένα ακόμα όργιο αυθαιρεσιών, καθώς χιλιάδες επιχειρήσεις, είτε υπάγονται στις διατάξεις του νόμου είτε όχι, εφαρμόζουν εξαήμερη εργασία.

Παρά τις τραγικές συνέπειες της ιδιωτικοποίησης των σιδηροδρόμων, ο υπ. Οικονομικών Χατζηδάκης εισηγείται “μοντέλο” ΔΕΗ για οκτώ φορείς του Δημοσίου (ΟΑΣΑ, ΕΛΤΑ, ΔΕΘ-Helexro, ΓΑΙΟΣΕ κλπ), ώστε να ξεπουληθούν και αυτοί στα αρπακτικά των αγορών.

Η αυξανόμενη ιδιωτικοποίηση-εμπορευματοποίηση των κοινωνικών αγαθών, η ανυπαρξία μέτρων για προστασία των δασών, αντιπλημμυρικών έργων, υπηρεσιών και υποδομών πολιτικής

προστασίας, από την κυβέρνηση φάνηκε ξανά στις φωτιές του Ξυλόκαστρου, της Ηλείας, το καλοκαίρι στη φωτιά του Βαρνάβα Αττικής που σε 2,5 ώρες έφτασε στον Μαραθώνα και έκαψε σπίτια μέσα στον αστικό ιστό του λεκανοπεδίου.

Η κυβέρνηση καταργεί θεμελιώδη συνταγματικά δικαιώματα, όπως το δικαίωμα στην απεργία. Με τους Νόμους 4808/21 (ν. Χατζηδάκη) και 5053/23 (ν. Γεωργιάδη) ποινικοποιήθηκε το δικαίωμα στην απεργία και καταργήθηκε ο νόμος 1264/82 για τα εργασιακά. Μετά την ψήφιση όλες οι απεργίες, από το Σεπτέμβριο του 2021 μέχρι σήμερα, κηρύχθηκαν από τα δικαστήρια παράνομες και καταχρηστικές. Είναι μετά τη μεταπολίτευση, η πρώτη απόπειρα κυβέρνησης σε αστική δημοκρατία να κηρύξει παράνομα τα σωματεία και τις ομοσπονδίες, μέσω της ποινικοποίησης των αγώνων τους. Είναι η πρώτη φορά που με πολιτική απόφαση απειλούνται δημόσιοι υπάλληλοι (εκπαιδευτικοί) με δυνητική αργία-απόλυση λόγω συνδικαλιστικής δράσης, συμμετοχής σε κινητοποίηση και απεργία της ομοσπονδίας και των πρωτοβάθμιων σωματείων του κλάδου τους.

Όλα τα προηγούμενα είναι πλευρές της πολιτικής της κυβέρνησης και του κεφαλαίου που βάζει τις ανθρώπινες ζωές πάνω από τα κέρδη. Οι εργαζόμενοι έχουμε κάθε λόγο να απεργήσουμε παρότι η οργή για τις ξεπουλημένες προδοτικές ηγεσίες των ΓΣΕΕ -ΑΔΕΔΥ είναι μεγάλη και η βάση των εργαζομένων είναι γεμάτη αηδία για τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Αλλά έχουμε επιπλέον λόγους να απεργήσουμε ενάντια στον πόλεμο, τον εθνικισμό, το ρατσισμό, το φασισμό που αναδύονται ξανά.

Η συνέχεια της παραπάνω πολιτικής είναι η «οικονομία πολέμου», όπως ξεδιάντροπα την αποκαλούν οι αστικές τάξεις των κρατών της ΕΕ. Η Ελλάδα εμπλέκεται στον πόλεμο στην Ουκρανία και τη σφαγή του Παλαιστινιακού λαού. Η κυβέρνηση αυξάνει συνεχώς τους εξοπλισμούς, συμμετέχει στα σχέδια του ΝΑΤΟ, συνεργάζεται με το κράτος-δολοφόνο του Ισραήλ, έχει εμπλοκή στην Ερυθρά Θάλασσα. Ακόμα, η ρατσιστική βία με την οποία αντιμετωπίζονται πρόσφυγες και μετανάστες από το επίσημο κράτος, καθώς λιμενικό και αστυνομία πνίγουν και δολοφονούν απροκάλυπτα πια, φέρνει

Ξανά στο προσκήνιο με ολοένα μεγαλύτερη ένταση την ακροδεξιά και τον φασισμό στην κοινωνία. Επιβάλλεται να αποδοθεί δικαιοσύνη σε όλα τα κρατικά ρατσιστικά εγκλήματα, με τελευταίο τον αποτρόπαιο βασανισμό και δολοφονία του Μοχάμεντ Καμράν που βρέθηκε νεκρός στο Α.Τ Αγ. Παντελεήμονα, τον θάνατο του 29χρονου από το Μπαγκλαντές στο ΑΤ Ομόνοιας, τις επαναπροθήσεις και τα εγκλήματα σε βάρος μεταναστών (Πύλος κλπ), Ρομά και όλων των διαφορετικών.

Η υπόθεση της πραγματικής οργάνωσης της απεργίας είναι υπόθεση των πρωτοβάθμιων σωματείων, που πρέπει με περιοδείες, ενημερώσεις και επιτροπές αγώνα να επιτύχουν μεγάλη συμμετοχή και να καταφέρουν να μείνουν κλειστοί εκείνη τη μέρα τομείς της παραγωγής και χώροι εργασίας. Αυτή η γενική απεργία πρέπει να γίνει η αρχή του τέλους της πιο μισητής κυβέρνησης της Μεταπολίτευσης.

20 ΝΟΕΜΒΡΗ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ



**Να μη συνηθίσουμε τη βαρβαρότητα
της φτώχειας και του πολέμου**

**Αυξήσεις στους μισθούς
Καμιά εμπλοκή στον πόλεμο της Μέσης Ανατολής**

Πολιτική Οργάνωση



Κόκκινο Νήμα

redtopia.gr

28η Οκτωβρίου 1940: Το «Όχι» του λαού και το καθεστώς του Μεταξά

Με αφορμή την σημερινή επέτειο, αναδημοσιεύουμε ένα παλαιότερο άρθρο του Π. Λίλλη, από την “Εργατική Αριστερά” (22/10/2013).

του Παναγιώτη Λίλλη

Γιατί κάθε χρονιά τόση επιμονή των φασιστών και των αστικών δυνάμεων, όλων των αποχρώσεων, για τον Ι.Μεταξά και την επέτειο του Όχι; Τι ήταν τελικά ο Μεταξάς; Ήταν ο μεγάλος πατριώτης ηγέτης που οδήγησε όλο το έθνος στις κρίσιμες στιγμές του 1940;

Το καθεστώς της 4ης Αυγούστου 1936

Όταν ο Μεταξάς κατέλαβε την εξουσία με πραξικόπημα και διέλυσε την κοινοβουλευτική δημοκρατία, ήταν ήδη πρωθυπουργός με τη στήριξη των δύο μεγάλων αστικών κομμάτων της εποχής –το κόμμα των Φιλελευθέρων (βενιζελικοί) και των Λαϊκών (μοναρχικοί)– όπως και του βασιλιά Παύλου.

Ο τελευταίος είχε επανέλθει στην εξουσία με το νόθο δημοψήφισμα του 1934. Και ενώ η βουλή έκανε καλοκαιρινές διακοπές μακράς διάρκειας, στις 5 Αυγούστου θα ξεκινούσε μια μεγάλη γενική απεργία, σε μια συγκυρία που σημαδευόταν ήδη από το ξέσπασμα του ισπανικού εμφυλίου πολέμου.

Το προληπτικό πραξικόπημα του Μεταξά στις 4 Αυγούστου επιβλήθηκε για να τσακίσει το εργατικό κίνημα καταρχήν και, στα χρόνια που ακολούθησαν, παρέλυσε με συστηματική καταστολή τη δράση της Αριστεράς και ιδιαίτερα του ΚΚΕ.

Το καθεστώς που εγκαθιδρύθηκε από το πραξικόπημα της 4ης Αυγούστου δεν απείχε καθόλου απ' τις σκέψεις και τις επιθυμίες των φιλελεύθερων-δημοκρατών αντιπάλων του Μεταξά. Πίστη στη μοναρχία, σαν το βασικό κέντρο εξουσίας, αλλά και μια φασιστική ή έστω μια δικτατορική κυβέρνηση για να «θεραπεύσει την κρίση», όπως υποστήριζε η κεντρώα εφημερίδα «Ελεύθερο Βήμα».

Ο Βενιζέλος είχε ξεκαθαρίσει με το παρελθόν του και, λίγο πριν πεθάνει (1936), είχε γίνει οπαδός της μοναρχίας, ενώ ο Πλαστήρας, ο στρατιωτικός ηγέτης των βενιζελικών, ήταν ήδη από καιρό γνωστός ως θαυμαστής του Μουσολίνι. Ο δε Πάγκαλος ζητούσε για εθνικούς λόγους μια κυβέρνηση φιλογερμανική, για να καταλήξει στα χρόνια της κατοχής δοσίλογος.

Η υπόλοιπη ηγεσία των βενιζελικών διακρινόταν όπως πάντα για τη «σωφροσύνη» και όχι για το θάρρος της και η υποταγή στο καθεστώς ήταν περισσότερο από δεδομένη.

Μόνο ο Π.Τσαλδάρης, ο ηγέτης του Λαϊκών, και μια μικρή μερίδα γύρω του αντιτάσσονταν στα δικτατορικά σχέδια του Μεταξά, αλλά ο θάνατός του το Μάη του 1936 αποτέλειωσε και την τελευταία πιθανότητα μιας οποιασδήποτε αστικής δημοκρατικής αντιπολίτευσης.

Έτσι κι αλλιώς, οι επιχειρηματικοί όμιλοι και ο μεγάλος αστικός Τύπος υποδέχτηκαν θετικά απ' την αρχή τη μεταξική δικτατορία.

Καταστολή

Το καθεστώς, βαδίζοντας το δεύτερο μισό της δεκαετίας του 1930, τσάκισε τη μαζική αντίσταση από τα κάτω και κατόρθωσε να εκμηδενίσει το ΚΚΕ οργανωτικά. Το τελευταίο «άπαρτο κάστρο» ήταν οι 2.000 πολιτικοί κρατούμενοι που δεν είχαν υπογράψει καμία δήλωση μετανοίας και παρέμεναν αλύγιστοι...

Ο Μεταξάς, με αυτό τον τρόπο, αναδείχτηκε ηγέτης της άρχουσας τάξης. Ήταν ένας ηγέτης που αντιστοιχούσε στη μικροψυχία και τον καιροσκοπισμό της, σε μια εποχή που την έζωναν οι φόβοι

του κομμουνισμού και η απειλή του πολέμου.

Ο Γ.Βλάχος, εκδότης της «Καθημερινής», είχε αμφισβητήσει τον πατριωτισμό και τη γενναιότητα του Μεταξά, που την ώρα της μικρασιατικής καταστροφής παζάρευε την πρωθυπουργία. Τον Αύγουστο του 1922 έγραφε: «...Αλλά η Ελλάς... αν δεν είχε εργασίαν, θα έπαιρνε την σκούπαν και θα του έλεγε εκεί... Φύγε απ' εδώ, Άνθρωπε μικρέ, που περίμενες να κατασκευάσης πρωθυπουργικόν φράκο από τα ράκη. Φύγε από εδώ, ανυπότακτε στρατιώτα των αναγκών μου, αυτόκλητε κηδεμόνα της ατυχίας μου, τέκνον άχρηστον, άνθρωπε μηδέν...». Η αστική τάξη όμως δεν είχε κάποιον καλύτερο.

Ο Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος, που ξέσπασε το 1939, δεν ήταν διαφορετικός στα κίνητρα και στους σκοπούς του από τον προηγούμενο. Οι ανακατατάξεις ισχύος και ο ανταγωνισμός των μεγάλων δυνάμεων δεν αντιστοιχούσαν πια στις παλιές ισορροπίες του 1919.

Η ναζιστική Γερμανία ασφυκτιούσε στα στενά της όρια και διεκδικούσε σαν ζωτικό της χώρο ολόκληρη την Ευρώπη. Οι παλιές αυτοκρατορικές δυνάμεις, Αγγλία και Γαλλία, οι νικήτριες του Α΄ Παγκόσμιου Πολέμου, εγγυούνταν το παλιό status quo. Οι ΗΠΑ ήθελαν να επιβεβαιώσουν την παγκόσμια ηγεμονία τους όχι μόνο οικονομικά, αλλά και στρατιωτικά. Μόνο ένας πόλεμος μπορούσε να δώσει λύση στις αγεφύρωτες ιμπεριαλιστικές αντιθέσεις και η έκρηξή του ήταν αναπόφευκτη.

Σ' αυτό το παζλ των ανταγωνισμών ο ρόλος της φασιστικής Ιταλίας, σαν ιμπεριαλιστικής δύναμης, ήταν από την αρχή περιφερειακός και τα αυτοκρατορικά της όνειρα είχαν κέντρο την κυριαρχία στη Μεσόγειο. Η κατάκτηση της Ελλάδας, συμμάχου της Αγγλίας στην περιοχή, ήταν η προϋπόθεση για τις φιλοδοξίες της.

Για το μοναρχικό καθεστώς και τη λεγόμενη «εθνική κυβέρνηση» δεν υπήρξε ποτέ ζήτημα διλήμματος το αν θα ήταν μαζί με τις δυνάμεις του Άξονα (Γερμανία, Ιταλία, Ιαπωνία) ή με το

λεγόμενο αντιφασιστικό μπλοκ (ΗΠΑ, Αγγλία, Γαλλία, Ρωσία). Η επιλογή ήταν από την αρχή ξεκάθαρη.

Ακόμη και ο Μεταξάς, που φαντασιωνόταν τον εαυτό του σαν έναν έλληνα Χίτλερ, ούτε καν σκέφτηκε ότι μπορούσε να παρακάμψει τα πραγματικά συμφέροντα και τις δεσμεύσεις της τάξης του. Όταν ο πρέσβης της Ιταλίας του επέδωσε το τελεσίγραφο, κράτησε μια στάση που αργότερα μεταπλάστηκε απ' τον Τύπο της εποχής στο περιβόητο Όχι.

Αιτίες

Δύο μέρες αργότερα (30 Οκτωβρίου 1940), ο Μεταξάς αποκάλυψε (ανακοίνωσις του Πρωθυπουργού Ι.Μεταξά προς τους ιδιοκτήτας και αρχισυντάκτας του Αθηναϊκού τύπου εις το Γενικόν Στρατηγείον) τις πραγματικές δυνάμεις που επέδωσαν την εντολή στον κυβερνήτη και αυτός την εκφώνησε στον ιταλό πρέσβη. Ήταν η συνταύτιση της ελληνικής άρχουσας τάξης με τα συμφέροντα της Αγγλίας και ο φόβος του ελληνικού λαού: «...Φυσικά δεν ήτο δύσκολον να προβλέψη κανείς ότι εις μίαν τοιαύτην περίπτωσιν –αν έλεγε Ναί αντί για Όχι– οι Άγγλοι θα έκοβαν και αυτοί τα πόδια της Ελλάδος. Και με το δίκαιόν των... Αλλά τότε ο Ελληνικός λαός δικαίως θα ετάσσετο εναντίον της κυβερνήσεως... το Έθνος ουδέποτε θα συνεχώρει εις τον Βασιλέα και την Εθνικήν Κυβέρνησιν της 4ης Αυγούστου τοιαύτην πολιτικήν... Διότι είναι η πολιτική του συνταυτισμού της Ελλάδος με την τύχην της δυνάμεως, δια την οποίαν η θάλασσα είναι ανέκαθεν, όπως και διά την Ελλάδα, όχι το εμπόδιον που χωρίζει, αλλά η υγρά λεωφόρος που συνδέει... Δια την Ελλάδα η Αγγλία είναι η φυσική φίλη και επανειλημμένως εδείχθη προστάτρια, ενίοτε δε η μόνη προστάτρια».

Οι πόλεμοι, όπως και οι επαναστάσεις, είναι οι πιο σημαντικές τομές στη ζωή των λαών. Είναι το πέρασμα από μια παλιά εποχή στην καινούργια μέσα από μια μετάβαση χαοτική, αιματηρή, συγκλονιστική. Η εμπειρία του πολέμου συλλογική, μαζική και ακραία, είναι εντελώς διαφορετική από την καθημερινότητα της ειρηνικής ζωής.

Ακριβώς αυτή η εμπειρία των μαζών στο μέτωπο δημιούργησε ένα βαθύ και αγεφύρωτο χάσμα ανάμεσα στο καθεστώς και τους απλούς φαντάρους. Όσο ο πόλεμος συνεχιζόταν και περνούσε ο καιρός, το ερώτημα γιατί δεν έχουμε νικήσει ακόμη, ενώ νικάμε στα πεδία των μαχών, γινόταν όλο και πιο πιεστικό και διαβρωτικό.

Η αρχική απορία, μαζί με το αιματηρό αδιέξοδο στο μέτωπο, έστρεψαν τα βλέμματα όλων προ το Γενικό Επιτελείο. Η αίσθηση της εγκατάλειψης και οι υποψίες για προδοσία είχαν αρχίσει να κυριεύουν τους εφέδρους. Ο Μεταξάς πρόλαβε να πεθάνει, πριν οι υποψίες γίνουν πραγματικότητα.

Ο ιταλικός στρατός εξαπέλυσε την τελευταία του επίθεση στο μέτωπο το Μάρτη του 1941. Ήταν η λεγόμενη εαρινή επίθεση που κατέληξε σε πλήρη αποτυχία, με χιλιάδες νεκρούς και από τις δύο πλευρές. Ο πόλεμος είχε πάψει από καιρό να είναι μια ιπποτική περιπέτεια για τη δόξα. Στις 6 του Απρίλη επιτέθηκε στην Ελλάδα ο γερμανικός στρατός.

Αλλά ενώ η αντίσταση συνεχιζόταν, μια δράκα ανώτερων αξιωματικών, με επικεφαλής τον στρατηγό Τσολάκογλου, υπέγραψε τη συνθηκολόγηση του στρατού στις 20 Απρίλη. Ήταν ένα παράπτωμα που σε καιρό πολέμου θεωρείται εσχάτη προδοσία και τιμωρείται κατευθείαν με εκτελεστικό απόσπασμα ... Ο ίδιος ο τσολάκογλου, λίγες μέρες μετά, ορκίστηκε σαν ο πρώτος δοσίλογος πρωθυπουργός της χώρας.

Την ίδια ώρα, ο βασιλιάς Παύλος εγκατέλειπε τη χώρα σαν λιποτάκτης, καταφεύγοντας στο Κάιρο. Έτσι η άρχουσα τάξη της χώρας διασπάστηκε ανάμεσα στους γερμανόφιλους συμβιβασμένους και τους αγγλόφιλους λιποτάκτες.

Το κενό που άφησαν οι δύο αστικές κλίκες ήρθε να καλύψει η ίδρυση του ΕΑΜ, που ήταν η απάντηση των λαϊκών μαζών στην προδοσία και την κατοχή. Ήταν η «εθνική ηγεσία» των νέων καιρών από την πλευρά των από κάτω... και αυτή τη φορά ήταν πραγματική.

(στη φωτό: Ο Μεταξάς υποδέχεται στην Αθήνα τον Γιόζεφ Γκέμπελς

στις 20 Σεπτέμβρη 1936)

Γλέντι αλληλεγγύης στον Θοδωρή Αρβανίτη

Το Σάββατο 2 Νοέμβρη στις 7:30 το βράδυ στην πλατεία Αυδή στο Μεταξουργείο, το Κυριακάτικο Σχολείο Μεταναστών και η ΚΑΡ οργανώνουμε εκδήλωση αλληλεγγύης στον βιοκαλλιεργητή Θοδωρή Αρβανίτη, του οποίου οι εγκαταστάσεις στο βιολογικό κτήμα του στα Κιούρκα κήκαν σχεδόν ολοσχερώς από τις πρόσφατες φωτιές του φετινού καλοκαιριού. Η ζημιά για τον συναγωνιστή και φίλο είναι τεράστια και αγωνίζεται να ορθοποδήσει ξανά, αντικαθιστώντας και ανακατασκευάζοντας απαραίτητες υποδομές όπως λάστιχα για πότισμα και καλύμματα για τα κατεστραμένα θερμοκήπια που χρειάζεται να αποκατασταθούν πριν πιάσει για τα καλά ο χειμώνας.

Τον Θοδωρή τον γνωρίζουμε εδώ και πολλά χρόνια, όταν οι παλιότεροι-ες από εμάς βαδίζαμε μαζί στις διαδηλώσεις του κινήματος ενάντια στην καπιταλιστική παγκοσμιοποίηση από το 2000 και μετά: στη Γένοβα, στη Φλωρεντία, τη Θεσσαλονίκη, τη Σεβίλλη και αλλού. Αλλά και αργότερα όταν ο Θοδωρής με όλη του την καρδιά είχε παραχωρήσει δωρεάν χώρο για την στέγαση του Κυριακάτικου Σχολείου Μεταναστών στα πρώτα μας βήματα στην οδό Άργους στον Κολωνό. Έναν χώρο που έμελλε να φιλοξενήσει το ΚΣΜ για 13 ολόκληρα χρόνια.

Σας καλούμε λοιπόν σε μια βραδιά αλληλεγγύης το Σάββατο 2 Νοέμβρη. Με φαγητό και ποτό, έντεχνο και λαϊκό τραγούδι από τους φίλους και τις φίλες μουσικούς που δέχτηκαν να παίξουν απολύτως αφιλοκερδώς. Μαζί μας θα είναι οι:

Eliana one woman blues band

Μουσικό γλέντι με τους Μυρτώ Μήτραινα (κλαρινέτο) & Βαγγέλη Μπίλιο (κιθάρα, φωνή)

Σας περιμένουμε όλες-ους-α στην πλατεία Αυδή!

Είναι αυτονόητο ότι όλα τα έσοδα της εκδήλωσης θα δοθούν στον Θοδωρή. Σε περίπτωση κακοκαιρίας το γλέντι θα μεταφερθεί στον χώρο του Κυριακάτικου Σχολείου Μεταναστών, στην οδό Γιατράκου 22 στον 2ο όροφο.

Κυριακάτικο Σχολείο Μεταναστών
Κίνηση «Απελάστε τον Ρατσισμό»

Είναι η «ενιαία κεντροαριστερά» η λύση;

Του Στέλιου Φαζάκη

Η κρίση στον άλλοτε ισχυρό πολιτικό χώρο του κέντρου, ή σοσιαλδημοκρατίας, σε Ευρώπη και Ελλάδα, έχει ξεκινήσει εδώ και πολλά χρόνια, από τις αρχές της δεκαετίας του 2000. Σήμερα, η εξέλιξη αυτής της κρίσης στην Ελλάδα εκφράζεται πρωτίστως με τη ραγδαία αποδόμηση του ΣΥΡΙΖΑ, κόμμα που αυτοαποκαλείται “κεντροαριστερό” από το 2015 και μετά και δευτερευόντως με την κρίση ηγεσίας στο ΠΑΣΟΚ.

Σημείο έναρξης αυτής της περιόδου μπορούν να θεωρηθούν οι πρόσφατες ευρωεκλογές του Ιούνη του 24', όπου τα τρία πρώτα σε ψήφους κόμματα βρέθηκαν πολύ κάτω από τον πήχη επιτυχίας που τα ίδια είχαν βάλει. Ο ΣΥΡΙΖΑ έπεσε ακόμα περισσότερο (14,9%) από τις προηγούμενες βουλευτικές εκλογές (17,8%) και το ΠΑΣΟΚ δεν κατάφερε να βγει δεύτερο κόμμα (12,8%) προσελκύνοντας τους απογοητευμένους ψηφοφόρους του ΣΥΡΙΖΑ, όπως διεμήνυε ως στόχο. Ακόμα και ο Μητσοτάκης βρέθηκε κάτω από το όριο του 30% που ήθελε, με ένα εκατομμύριο λιγότερες ψήφους από τις βουλευτικές εκλογές, γεγονός που τον φέρνει αντιμέτωπο με την εσωτερική αντιπολίτευση του Σαμαρά και άλλων. Ξεκάθαρα κερδισμένη και διαρκώς ενισχυμένη σε όλες τις τελευταίες εκλογές είναι η ακροδεξιά, σε Ελλάδα και Ευρώπη, εισπράττοντας την οργή της

“αντισυστημικής” ψήφου ...μέσα στο σύστημα όπου “κολυμπάει” άνετα.

Το πρόσφατο παρελθόν της σοσιαλδημοκρατικής κρίσης

Η τελευταία φορά που η χώρα κυβερνήθηκε από σοσιαλδημοκρατική κυβέρνηση ήταν η εποχή Σημίτη που τελείωσε το 2004 (η διακυβέρνηση από το ΠΑΣΟΚ του Γ. Παπανδρέου δε μπορεί να θεωρηθεί σοσιαλδημοκρατική, αφού σύντομα η χώρα έπαψε να έχει αυτόνομη διακυβέρνηση). Η εποχή του “εκσυγχρονισμού” άφησε ανεξίτηλα τα σημάδια της προβληματικής σοσιαλδημοκρατίας. Ο Σημίτης παρουσιαζόταν ως σοβαρός τεχνοκράτης, διαφορετικός από το παλαιοκομματικό δίπολο Παπανδρέου – Μητσοτάκη, ανοιχτός στις μεγάλες κινήσεις μέσα στην παγκοσμιοποίηση που κάλπαζε. Ήταν η εποχή των μεγάλων “μπίζνες” και της “ανάπτυξης”. Ο Σημίτης ήταν ο πρωθυπουργός που κατάφερε τις μεγαλύτερες αντιλαϊκές, νεοφιλελεύθερες αλλαγές. Η Ελλάδα μπήκε στη νομισματική ένωση του ευρώ και ολοκληρώθηκε η δέσμευση της χώρας στις επιταγές των Βρυξελλών. Για τον λαό ήταν εποχή σκληρών αντεργατικών μέτρων και τότε επινοήθηκε η διαβόητη “απασχολησιμότητα”, δηλαδή οι ελαστικές εργασιακές σχέσεις σε βάρος των εργαζομένων. Το σκάνδαλο Τσοχατζόπουλου, η κατάρρευση του χρηματιστηρίου με την οποία χρεοκόπησαν χιλιάδες μικροί “επενδυτές” που τζόγαραν με την παρότρυνση της κυβέρνησης, το μεγάλο φαγοπότι των ολυμπιακών έργων, είναι έργα ενδεικτικά της περιόδου Σημίτη.

Στην Ευρώπη εκείνη την εποχή άλλοι σοσιαλδημοκράτες στις μεγάλες χώρες είχαν αντίστοιχες “επιτυχίες” με τον Σημίτη: Ο Μπλερ στην Αγγλία, ο Σρέντερ στη Γερμανία, ο Ζοσπέν στη Γαλλία κ.α. έκαναν ότι μπορούσαν για τη νεοφιλελεύθερη “ευρωπαϊκή ολοκλήρωση”.

Αργότερα, με την οικονομική κρίση που ξέσπασε το 2010, το σοσιαλδημοκρατικό ΠΑΣΟΚ του Παπανδρέου και μετά του Βενιζέλου ήταν εκεί για να “βάλει πλάτη” και να συγκυβερνήσει με τους

πρώην, δήθεν άσπονδους εχθρούς, της Ν.Δ, στη μνημονιακή οικονομική και κοινωνική επίθεση ενάντια στον ελληνικό λαό. Μπορεί η χώρα να μην άντεξε, να εξαθλιώθηκαν εκατομμύρια Ελλήνων, να διαλύθηκαν υποδομές, να ξεπουλήθηκε όσο-όσο η δημόσια περιουσία, το ΠΑΣΟΚ όμως άντεξε. Μετά το επίσημο (αλλά όχι πραγματικό) τέλος των μνημονίων το κόμμα προσπαθεί να ανασυνταχτεί. Μέσα σε ένα σύστημα διαπλοκής, διαφθοράς και προπαγάνδας που συνδημιούργησε με τη Ν.Δ. και γνωρίζει καλά, επιβιώνει ποντάροντας στην αμνησία για τη συνενοχή του και διεκδικεί τον παλιό δικομματισμό και την εξουσία.

ΣΥΡΙΖΑ, ο διεκδικητής του Κέντρου

Μετά το δημοψήφισμα και τις εκλογές του Σεπτέμβρη του 2015 ο Τσίπρας και τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ που είχαν απομείνει "απελευθερώθηκαν" από την ανάγκη να λογοδοτούν σε ένα Αριστερό πρόγραμμα ρήξης και ανατροπής με τη μνημονιακή διακυβέρνηση. Στόχος τους ήταν να παραμείνουν με κάθε τρόπο στην εξουσία και έσπευσαν να υπογράψουν το δικό τους 3ο μνημόνιο, με δάκρυα στα μάτια. Η μνημονιακή διακυβέρνηση συνεχίστηκε κανονικά για όλη την τετραετία του ΣΥΡΙΖΑ, όμως ο Τσίπρας είχε καταλάβει ότι δεν εκπροσωπούσε πλέον τον κόσμο που ανέδειξε το κόμμα σε κυβέρνηση και γι' αυτό άλλαξε ριζικά τον στρατηγικό στόχο του κόμματος, το οποίο λειτουργούσε πλέον σαν ένα αστικό αρχηγικό κόμμα και δεν είχε δυσκολία να κάνει μια τέτοια μεταστροφή. Με κάθε τρόπο ξεκίνησε να διεκδικεί τον χώρο του κέντρου. Θεωρώντας ότι το ΠΑΣΟΚ είχε πληγεί ανεπανόρθωτα από τα μνημόνια, προσπάθησε να απευθυνθεί τόσο στο οργανωμένο ΠΑΣΟΚ και να προτείνει συνεργασία για μια "ενιαία κεντροαριστερά", όσο και στους ψηφοφόρους του κόμματος. Αυτή η προσπάθεια κράτησε όλη την περίοδο της ηγεσίας του Τσίπρα στον ΣΥΡΙΖΑ, από τότε που ήταν κυβέρνηση μέχρι την αντιπολίτευση, κατά την πρώτη τετραετία Μητσοτάκη. Στην πραγματικότητα, η μετάλλαξη του ΣΥΡΙΖΑ σε μνημονιακό, αστικό κόμμα, η εμπέδωση από την κοινωνία ότι δεν υπήρχε άλλη εναλλακτική, όπως διατυμπάνιζε πλέον και ο ΣΥΡΙΖΑ, έδωσαν την ευκαιρία και τον χρόνο στο ΠΑΣΟΚ να ανασυνταχθεί. Όλη εκείνη την περίοδο ο ΣΥΡΙΖΑ

προσπαθούσε να δείξει πόσο ίδιος είναι με το ΠΑΣΟΚ σε Ελλάδα και Ευρώπη. Το μόνο που κατάφερε ήταν να αποδείξει ότι είναι ο περιττός “παίκτης” στην εκπροσώπηση του κέντρου. Έτσι, μετά από εκλογικές αποτυχίες ο Τσίπρας αναγκάστηκε να παραιτηθεί και το κόμμα να μπει σε μια μακριά περίοδο διάλυσης. Αντίθετα, το ΠΑΣΟΚ είχε και διατηρεί ακόμα ποιο στέρεους εσωτερικούς μηχανισμούς και συνδέσεις με την κοινωνία, συνδικαλιστικές, πελατειακές κ.λ.π.

Σήμερα

Αποδεικνύεται λοιπόν από το πρόσφατο ελληνικό παρελθόν ότι η σοσιαλδημοκρατία και όσοι περιστρέφονται γύρω από αυτή καταλήγουν να γίνονται ο δούρειος ίππος των αστών.

Είναι εντυπωσιακό, αλλά εξηγήσιμο ότι τον τελευταίο καιρό το ζήτημα για μια “ενιαία κεντροαριστερά που θα αντιπαρατεθεί με τον Μητσοτάκη” επανέρχεται όλο και περισσότερο στη συζήτηση.

Είναι ένα ερώτημα που δε μπαίνει από την κοινωνία και τις ανάγκες της. Κανένας και καμία δεν ελπίζει σε μία ριζοσπαστική αλλαγή που θα συνέβαινε με μια ενοποίηση με κάποιο τρόπο του ΣΥΡΙΖΑ με το ΠΑΣΟΚ. Ο λαός γνωρίζει καλά ότι και τα δύο κόμματα εδώ και χρόνια έχουν μετατοπιστεί ξεκάθαρα στη δεξιά και εκπροσωπούν το κεφάλαιο ενάντια στους εργαζόμενους και στις ανάγκες τους, ενώ η Νέα Δημοκρατία έχει μετατραπεί από “μετριοπαθές κεντροδεξιό” σε ακροδεξιό και ακραίο νεοφιλελεύθερο κόμμα.

Τα ίδια τα κόμματα ΠΑΣΟΚ και ΣΥΡΙΖΑ, βρίσκονται σε μεγάλη εσωτερική κρίση και έχουν ως προτεραιότητά τους τις εσωτερικές μάχες εξουσίας. Όποτε κάποιο από τα δύο κόμματα βλέπει ότι ανακάμπτει, μάλλον προσπαθεί να “κανιβαλίσει” το άλλο παρά να τείνει χείρα συνεργασίας.

Το σημερινό αίτημα για μια “ενιαία κεντροαριστερά” με τον ΣΥΡΙΖΑ, το ΠΑΣΟΚ, ή κομμάτια τους μπαίνει ξεκάθαρα από άλλα κέντρα: Από την ανάγκη των καπιταλιστών να δημιουργήσουν το

αντίπαλο δέος του Μητσοτάκη και αυτό εκφράζεται από τα μέσα ενημέρωσης και “πρωτοκλασάτους” δημοσιογράφους. Υπάρχει η προσπάθεια να ξαναμοιραστεί η τράπουλα στις συναλλαγές με το κράτος και τα κέρδη από αυτές. Κάποιοι ευνοούνται, κάποιοι χάνουν, αλλά οι ισορροπίες αλλάζουν και οι χαμένοι διεκδικούν ξανά, ή εμφανίζονται νέοι διεκδικητές.

Το πολιτικό προσωπικό όμως που θέλουν να πάρει κάποια στιγμή τη θέση του Μητσοτάκη θα πρέπει να είναι ελεγχόμενο. Η διακυβέρνησή τους θα πρέπει να είναι απλώς μια λίγο διαφορετική διαχείριση και να μη φέρει ρήξεις που θα θέτουν σε κίνδυνο όλο το καπιταλιστικό οικοδόμημα. Γι’ αυτό ανοίγει πάλι η συζήτηση, μέχρι να βρεθούν τα πρόθυμα άτομα που είτε συλλογικά, είτε ατομικά θα δημιουργήσουν τον νέο “πολιτικό φορέα”. Να θυμίσουμε εδώ σαν παράδειγμα, ότι από το μηδέν, σε μια κρίσιμη στιγμή, το μιντιακό σύστημα δημιούργησε το Ποτάμι του Θεωράκη. Δεν είναι τυχαίο ότι για την ώρα αφήνουν εκτός “κάδρου” συνεργασιών άλλα μικρότερα κόμματα κεντροαριστερά, όπως η Πλεύση Ελευθερίας, τη Νέα Αριστερά, μέχρι να διαπιστώσουν μια ενδεχόμενη “νομιμοφροσύνη” τους.

Η διέξοδος

Όλο και περισσότερο ο λαός συνειδητοποιεί ότι δεν μπορεί να ελπίζει τίποτα από τον ΣΥΡΙΖΑ και το ΠΑΣΟΚ για να φέρουν ρήξεις και ανατροπές, έτσι ώστε να επανέλθει στο ελάχιστο μια ισορροπία προς όφελος των εργαζομένων. Τα στελέχη τους έχουν υπηρετήσει επανειλημμένα τα σχέδια της δεξιάς και των αστών και αυτό θα συνεχίσουν να κάνουν.

Η πραγματική ανατροπή θα πρέπει να γίνει ενάντια και στη δεξιά και σε αυτούς. Ο νεοφιλευθερισμός έχει επιφέρει καταστροφές που μόνο η Αριστερά μπορεί να αναλάβει τα καθήκοντα που επιβάλλονται για την αλλαγή, μέσα από έναν αλύγιστο αντικαπιταλιστικό αγώνα.

Οι κάτοικοι Βαρνάβα ζητούν να μην γίνει ολικός αποκλεισμός της Ε.Ο. Βαρνάβα – Καπανδριτίου

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Η Περιφέρεια Απικής μετά από αίτημα της δημοτικής αρχής του Δ. Μαραθώνα, πρόκειται να προχωρήσει στο έργο «ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΑΣΤΟΧΙΩΝ ΟΡΥΓΜΑΤΩΝ – ΚΑΤΟΛΙΣΘΗΣΕΩΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΟΔΙΚΟΥ ΔΙΚΤΥΟΥ ΑΠΟ ΜΙΚΡΟΧΩΡΙ ΚΑΠΑΝΔΡΙΤΙΟΥ ΕΩΣ ΒΑΡΝΑΒΑ ΑΠΙΚΗΣ» με ημερομηνία έναρξης εργασιών την 29η Οκτωβρίου 2024.

Από τις αρμόδιες Αρχές ενημερωθήκαμε ότι θα γίνει ολικός αποκλεισμός της Ε.Ο. Βαρνάβα- Καπανδριτίου, του μοναδικού δρόμου που χρησιμοποιούμε όλοι οι κάτοικοι καθημερινά για τις ανάγκες μας (εργασία, ψώνια, κέντρο υγείας, έξοδος προς την Εθνική), αλλά και τα παιδιά μας για να πάνε στο σχολείο τους, στο Γυμνάσιο και στο Λύκειο Καπανδριτίου.

Η παρακαμπτήρια αγροτική οδός Αμάλθειας, η οποία μας προτείνεται ως εναλλακτική διαδρομή για το χρονικό διάστημα που θα είναι κλειστή η Επαρχιακή Οδός 32 Καπανδριτίου – Βαρνάβα είναι τελείως ακατάλληλη για να εξυπηρετήσει τον φόρτο της κυκλοφορίας της Ε.Ο. 32, διότι δεν πληροί τα κριτήρια ελαχίστου πλάτους, ελαχίστων κλίσεων και ελαχίστων ορατοτήτων, με αποτέλεσμα μεγάλης πιθανότητας πρόκλησης ατυχήματος. Σημειώνουμε ότι από τον παραπάνω δρόμο θα διέρχονται σε καθημερινή βάση και τα σχολικά λεωφορεία, όπως και η τακτική συγκοινωνία του ΟΑΣΑ. Πώς θα δεχθεί αυτός ο δρόμος που έχει ανώτατο όριο τα 30χμ/ώρα τόσο μεγάλο όγκο οχημάτων, σχολικά λεωφορεία, αστικά λεωφορεία, βαρέα οχήματα

παντός είδους, Ι.Χ κλπ; Επειδή θεωρούμε ότι η διακοπή της κυκλοφορίας της Ε.Ο. 32 εξυπηρετεί μόνο τη μείωση του κατασκευαστικού κόστους και τη διευκόλυνση του εργολάβου, απαιτούμε να αναθεωρηθεί η οδηγία διακοπής της κυκλοφορίας, καθώς είναι αναμενόμενο ότι θα προκληθούν ατυχήματα.

Αξίζει να σημειωθεί ότι, σύμφωνα με την άποψη τεχνικών παραγόντων της περιοχής θα πρέπει να αναθεωρηθεί και η ίδια μελέτη σκοπιμότητας του έργου και να προταθεί μια τελείως διαφορετική μορφή του. Μην ξεχνάμε ότι μετά την καταστροφική πυρκαγιά του Αυγούστου, οι ισορροπίες έχουν αλλάξει και θα έπρεπε να επανεξεταστεί η μελέτη.

Αυτό το έργο θα προκαλέσει, επιπλέον δυσκολίες οικονομικής φύσης λόγω της μεγαλύτερης απόστασης που θα πρέπει να διανύσουν οι κάτοικοι σε συνδυασμό με την αύξηση της τιμής της βενζίνης, ψυχολογικής λόγω της ελλιπούς ασφάλειας της μεταφοράς των παιδιών μας στο σχολείο τους και την έγκαιρη καθημερινή προσέλευση των εργαζομένων συμπολιτών στο χώρο εργασίας τους, ανασφάλεια, καθώς αν συμβεί κάτι η διέλευση αστυνομίας, πυροσβεστικής ή ασθενοφόρου καθίσταται αδύνατη.

Αξίζει να σημειωθεί ότι το ΚΤΕΛ Ν. Απικής θεωρεί ότι η «τυχόν διέλευση των μεγάλου όγκου λεωφορείων και μεγάλου όγκου οχημάτων πιθανόν να προκαλέσει σοβαρά προβλήματα στην ασφαλή διέλευσή των». Τι άλλο να ζητήσουμε;

Θα επιτρέψουμε να διατελεστεί ένα άλλο έγκλημα; Τι πρέπει να κάνουμε για να μας δοθεί η ανάλογη λύση; Να θυσιάσουμε τα παιδιά μας σαν άλλες Ιφιγένειες στο βωμό του κέρδους;

Σε έναν τόπο που έχει καεί, έχει παραμεληθεί, δεν ανεχόμαστε άλλη υποτίμηση της ανθρώπινης ζωής. Οι ζωές μας έχουν αξία. Δεν θέλουμε, άλλα Τέμπη, δεν θέλουμε να θρηνήσουμε άλλα θύματα, δεν θέλουμε την πολιτική «πάμε και όπου βγει» ...

Απαιτούμε λύση, οργανωμένη.

Απαιτούμε:

- επανασχεδιασμό και νέα μελέτη σκοπιμότητας και σύνδεσή της με τα αντιπλημμυρικά έργα λαμβάνοντας υπ' όψιν και τις νέες ανάγκες μετά τις πυρκαγιές του Αυγούστου

- δέσμευση της Περιφέρειας για:

- ασφαλή διέλευση των αυτοκινήτων με την παραχώρηση μιας λωρίδας της Ε.Ο. 32

- ασφαλή μετακίνηση των μαθητών στα σχολεία της με δικά της μέσα

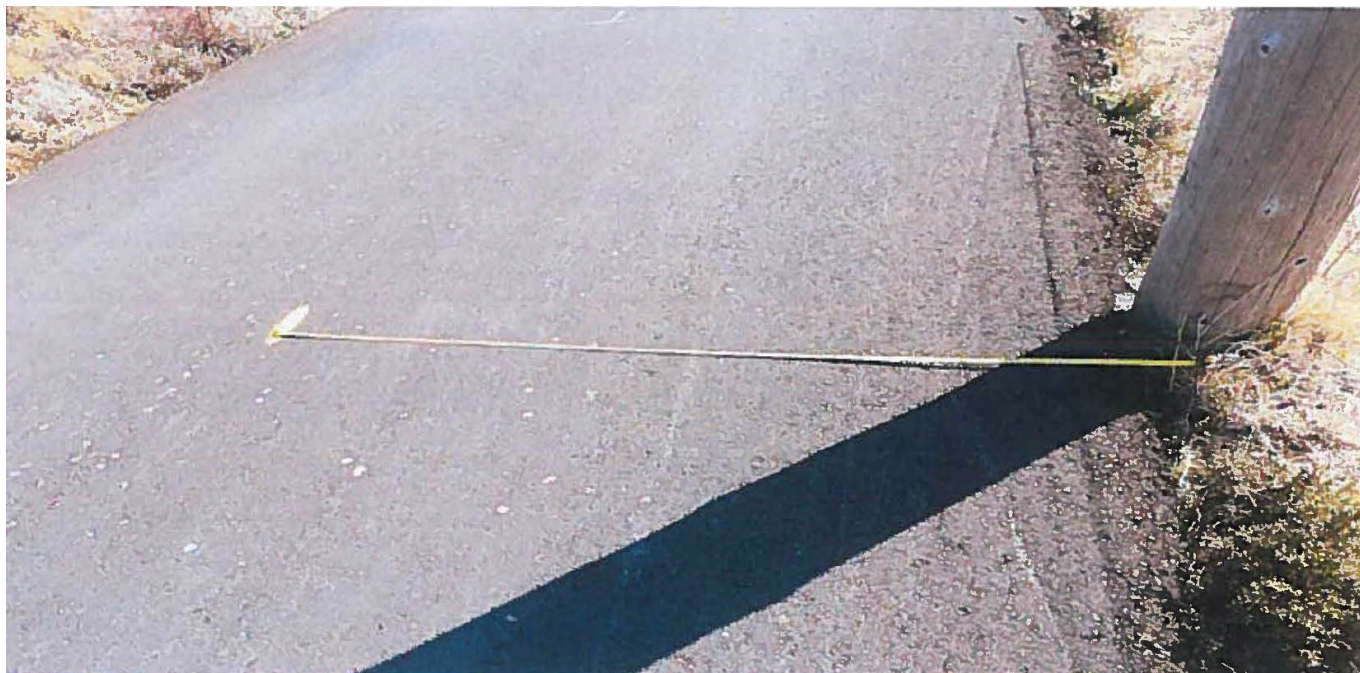
- διασφάλιση των δρομολογίων των αστικών συγκοινωνιών με συνέπεια τον αποκλεισμό μας από το Ν. Απικής

Το έργο επιβάλλεται να γίνει και ως κάτοικοι Βαρνάβα θέλουμε να γίνει, αλλά με επανασχεδιασμό και χωρίς προχειροδουλειές.

Τέλος, ποιοι θα αναλάβουν ευθύνη για την προμελετημένη τέλεση του εγκλήματος; Η Περιφέρεια που ενέκρινε τις ρυθμίσεις αυτές, ο Δήμος που είναι συναυτουργός ή εμείς που δεν αντιδράσαμε;

Ζητάμε τη συνδρομή σας και είμαστε σίγουροι ότι και με τις δικές σας ενέργειες, θα συμβάλετε στη λύση του προβλήματος. Ζητάμε να σταματήσουν οι ιθύνοντες να μας τρομοκρατούν και να ζητούν την παρουσία της Αστυνομίας και της Τροχαίας σε τυχόν αντιδράσεις μας. Ζητάμε να έρθετε να κάνετε αυτοψία στο δρόμο, για να διαπιστώσετε ότι αυτά είναι αληθή. Ζητάμε να δώσετε βροντερό παρών την Τρίτη 29 Οκτωβρίου και να είστε μαζί μας στο κλείσιμο του δρόμου και στην παρεμπόδιση έναρξης των εργασιών της Περιφέρειας στις 8.00 το πρωί.

Το άδικο να μην περάσει ...



Ο διπλής κατεύθυνσης δρόμος που θα χωράνε τα πούλμαν που θα μεταφέρουν τα παιδιά μας και παράλληλα θα κινούνται Ι.Χ., Βαρέα οχήματα και λεωφορεία αστικά από την αντίθετη

κατεύθυνση.

ΚΤΕΛ ΝΟΜΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ Α.Ε.

Πατησίων 68 & Κότσικα 2
ΤΚ 10434 ΑΘΗΝΑ
Τηλ. 210-8808000
FAX 210-8227378
ΑΡ.Μ.Α.Ε. 55687/01/Β03/596
ΑΡ.Γ.Ε.ΜΗ. 005535501000
Α.Φ.Μ. 090009410
ΔΟΥ ΦΑΕ ΑΘΗΝΩΝ
EMAIL : publicbuses@ktelattikis.gr
" " : info@ktelattikis.gr

ΑΡΙΘ ΠΡΩΤ 37645
ΑΘΗΝΑ 7/10/2027

ΠΡΟΣ
Πρόεδρο Δημοτικής
Κοινότητας Βαρνάβα
Δήμου Μαραθώνος
κ Γιώργο Ηλία

ΘΕΜΑ ΔΙΕΛΕΥΣΗ ΛΕΩΦΟΡΕΙΩΝ ΚΤΕΛ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΗ
ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ
ΚΑΙ ΓΕΛ ΚΑΠΑΝΔΡΙΤΙΟΥ .
ΣΧΕΤ ΤΟ ΑΠΟ 1/10/2024 ΕΓΓΡΑΦΟ ΣΑΣ email

Σε απάντηση του ανωτέρω σχετικού εγγράφου σας , σας γνωρίζουμε ότι η άποψη μας αναφορικά με την διέλευση των σχολικών και μη δρομολογίων στην διαδρομή Καπανδρίτι - Βαρνάβας - Καπανδρίτι είναι , η διαδρομή των λεωφορείων να παραμείνει όπως είναι σήμερα .

Θεωρούμε ότι τυχόν διέλευση των μεγάλου όγκου λεωφορείων και μεγάλου όγκου οχημάτων εν γένει δια της οδού Αμάλθειας , πιθανόν να προκαλέσει σοβαρά προβλήματα στην ασφαλή διέλευση των .

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΤΕΛ ΝΟΜΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ ΑΕ



Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΜΙΧΕΛΑΚΗΣ



**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
Α' ΤΜΗΜΑ ΤΡΟΧΑΙΑΣ Β/Α ΑΤΤΙΚΗΣ**

☒ Ν. Κηφισιά – Χαράς 1, Τ.Κ. 145 64
Αρμόδιος: Υπαρχ/κας ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ Π.
☒ Τηλ.: 210 – 6256430, 210 – 6256443
Αριθμ. Πρωτ.: 2501/25/96 – α'
Α.Μ.Υ.: 3111

Κηφισιά, 10/10/2024

ΠΡΟΣ

Τον κ. ΗΛΙΑ Γεώργιο
giorgoselias01@gmail.com

ΘΕΜΑ: «Προσωρινές κυκλοφοριακές ρυθμίσεις επί της Επαρχιακής Οδού 32 (Ε.Ο. 32) Μαραθώνα – Καπανδριτίου»

ΣΧΕΤ.: Η από 29/09/2024 ηλεκτρονική επιστολή σας.

Σε απάντηση ανωτέρω σχετικής, σας γνωρίζουμε ότι οι εν θέματι κυκλοφοριακές ρυθμίσεις έχουν εγκριθεί από την Αποκεντρωμένη Διοίκηση Αττικής / Διεύθυνση Τεχνικών Ελέγχων.

Παρακαλούμε για την ενημέρωσή σας.



Διοικητής

Ιωάννης Κ. ΚΙΟΥΣΗΣ
Αστυνομικός Υποδιευθυντής



ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΠΕΡΙΦ. ΕΝΟΤΗΤΑ ΑΝΑΤ. ΑΤΤΙΚΗΣ
ΓΕΝΙΚΗ Δ/ΝΣΗ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟΥ
ΠΡΟΓ/ΣΜΟΥ ΕΡΓΩΝ Κ' ΥΠΟΔΟΜΩΝ
Δ/ΝΣΗ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΟΔΟΠΟΪΑΣ ΚΑΙ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ
ΕΡΓΩΝ

Ταχ. Δ/ση : 17^ο χλμ Λ. Μαραθώνος
Πληροφορίες: Ιφ. Χαντζανδρέου
Τηλέφωνο : 2132005360
Email: dtechnikon.anat@patt.gov.gr

0000672400

Αριθμός απόφασης: 17/10/2024

Α. Δ.: Αθήνα, 28/10/2024

Α. Δ. Αδ. 05 ε/25: 1193680

Σμ/ν Αδ. 05 ε/25: 17/10/2024

ΠΡΟΣ: 1. ΔΗΜΟ ΜΑΡΑΘΩΝΑ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΔΗΜΑΡΧΟΥ
2. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ
Email: daatel@hellenicpolice.gr
daattikis@astynomia.gr
3. ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
Email: dtroxat@astynomia.gr
4. ΔΑΣΑΡΧΕΙΟ ΚΑΠΑΝΔΡΙΤΙΟΥ
5. ΟΑΣΑ
Email: oasa@oasa.gr
6. ΚΤΕΛ Ν. ΑΤΤΙΚΗΣ
Email: pyblicbuses@ktelattikis.gr

ΚΟΙΝ: 1. ΓΡ. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΡΧΗ
2. ΓΡ. ΑΝΤΙΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΡΧΗ ΑΝ ΑΤΤΙΚΗΣ
3. ΑΝ. ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΓΕΝΙΚΗΣ Δ/ΝΣΗΣ
ΑΝΑΠΤ. ΠΡΟ/ΣΜΟΥ ΕΡΓΩΝ & ΥΠΟΔΟΜΩΝ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
4. Κ/ΞΙΑ ΚΟΝΩΝ ΤΕΧΝΙΚΗ Α.Ε.-
Ι.Δ. ΧΡΥΣΟΣΠΑΘΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ Ο.Ε.
e-mail: idxtexniki@gmail.com, xtrak66@gmail.com.

ΘΕΜΑ: ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ: «ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΑΣΤΟΧΙΩΝ ΟΡΥΓΜΑΤΩΝ – ΚΑΤΟΛΙΣΘΗΣΕΩΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΟΔΙΚΟΥ ΔΙΚΤΥΟΥ ΑΠΟ ΜΙΚΡΟΧΩΡΙ ΚΑΠΑΝΔΡΙΤΙΟΥ ΕΩΣ ΒΑΡΝΑΒΑ ΑΤΤΙΚΗΣ», προϋπολογισμού 8.813.143,92€ (με Φ.Π.Α.), αναδόχου Κ/ΞΙΑ ΚΟΝΩΝ ΤΕΧΝΙΚΗ Α.Ε.- Ι.Δ. ΧΡΥΣΟΣΠΑΘΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ Ο.Ε.

ΣΧΕΤ.:

1. Το υπαρ. 15440/14-6-2024 έγγραφο συναίνεσης από το Δήμο Μαραθώνα.
2. Το αρ.πρ. 51596/8-7-2024 Απόφαση της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής.
3. Η αρ.πρ. 2501/25/2452-γ'(ΑΔΑ:62ΓΕ46ΜΤΑΒ-7Κ7) Απόφαση της Δ/σης Τροχαίας Αττικής.

Μετά τις ανωτέρω άδειες για την εκτέλεση του έργου του θέματος, σας ενημερώνουμε ότι οι εργασίες πρόκειται να ξεκινήσουν της Δευτέρα 21-10-2024 και θα προχωρήσουμε σε ολικό αποκλεισμό της Ε.Ο. 32 «Βαρνάβα – Καπανδρίτι» από το ύψος της 25^{ης} Μαρτίου έως την 28^η Οκτωβρίου (μήκους 2χλμ) και τη διοχέτευση της κυκλοφορίας σε παρακαμπτήριο οδό μέσω της οδού Αμόλθειας.

Παρακαλούμε για την συνδρομή όλων, στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων σας, για τη διευκόλυνση και την ομαλή εξέλιξη των εργασιών του έργου, καθώς και στην περιοχή έχουν ήδη παρουσιαστεί αντιδράσεις, δολιοφθορές και βανδαλισμοί, εν όψει του επικείμενου αποκλεισμού της Ε.Ο.32.Βαρνάβα – Καπανδρίτι.

Ο Δήμος Μαραθώνα παρακαλείται για την άμεση ενημέρωση της τοπικής κοινωνίας.

Η Ελληνική Αστυνομία και η Διεύθυνση Τροχαίας παρακαλείται για την παρουσία τους στην περιοχή κατά την έναρξη των εργασιών Δευτέρα 21-10-2024.

Συν.: Τα ανωτέρω (1) έως (3) σχετικά.

Ε.Δ.

1. κ.Δ/ντή
2. Τ.Ο.Μ.Ε.
3. Χ.Α.
4. Φ.Ε. (Ιφ. Χαντζανδρέου)

Ο ΑΝΑΠ. ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ

της Δ.Τ.Ε.της Π.Ε.Α.Α.

Γεώργιος Ψαρομιχαλάκης

Πολιτικός Μηχανικός ΤΕ- Α'



ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΠΕΡΙΦ. ΕΝΟΤΗΤΑ ΑΝΑΤ. ΑΤΤΙΚΗΣ
ΓΕΝΙΚΗ Δ/ΝΣΗ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟΥ
ΠΡΟΓ/ΣΜΟΥ ΕΡΓΩΝ Κ' ΥΠΟΔΟΜΩΝ
Δ/ΝΣΗ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΟΔΟΠΟΪΑΣ ΚΑΙ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ
ΕΡΓΩΝ

Ταχ. Δ/ση : 17^ο χλμ Λ. Μαραθώνος
Πληροφορίες: Ιφ. Χαντζανδρέου
Τηλέφωνο : 2132005360
Email: dtechnikon.anat@patt.gov.gr



0000672642

Αριθμός απόδοσης: 18/10/2024

Α. Δ.: Αθήνα, 28388

Α. Δ. Αδείας Έργου: 1205604

Ημερομηνία Αδείας Έργου: 18/10/2024

ΠΡΟΣ:

1. ΔΗΜΟ ΜΑΡΑΘΩΝΑ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΔΗΜΑΡΧΟΥ
Email: daatel@hellenicpolice.gr
kepik@astynomia.gr
2. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ
Email: dtroxat@astynomia.gr
3. ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
Email: dtroxat@astynomia.gr
4. ΔΑΣΑΡΧΕΙΟ ΚΑΠΑΝΔΡΙΤΙΟΥ
5. ΟΑΣΑ
Email: oasa@oasa.gr
6. ΚΤΕΛ Ν. ΑΤΤΙΚΗΣ
Email: publicbuses@ktelattikis.gr

ΚΟΙΝ:

1. ΓΡ. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΡΧΗ
2. ΓΡ. ΑΝΤΙΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΡΧΗ ΑΝ ΑΤΤΙΚΗΣ
3. ΑΝ. ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΓΕΝΙΚΗΣ Δ/ΝΣΗΣ
ΑΝΑΠΤ.ΠΡΟ/ΣΜΟΥ ΕΡΓΩΝ & ΥΠΟΔΟΜΩΙ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
4. Κ/ΕΙΑ ΚΟΝΩΝ ΤΕΧΝΙΚΗ Α.Ε.-
Ι.Δ. ΧΡΥΣΟΣΠΑΘΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ Ο.Ε.
e-mail: idxtexniki@gmail.com, xtrak66@gmail.com

ΘΕΜΑ: ΝΕΑ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ : «ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΑΣΤΟΧΙΩΝ ΟΡΥΓΜΑΤΩΝ – ΚΑΤΟΛΙΣΘΗΣΕΩΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΟΔΙΚΟΥ ΔΙΚΤΥΟΥ ΑΠΟ ΜΙΚΡΟΧΩΡΙ ΚΑΠΑΝΔΡΙΤΙΟΥ ΕΩΣ ΒΑΡΝΑΒΑ ΑΤΤΙΚΗΣ», προϋπολογισμού 8.813.143,92€ (με Φ.Π.Α.), αναδόχου Κ/ΕΙΑ ΚΟΝΩΝ ΤΕΧΝΙΚΗ Α.Ε.- Ι.Δ. ΧΡΥΣΟΣΠΑΘΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ Ο.Ε.

Σχετ.:

1. Το υπαρ. 15440/14-6-2024 έγγραφο συναίνεσης από το Δήμο Μαραθώνα.
2. Το αρ.πρ. 51596/8-7-2024 Απόφαση της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής.
3. Η αρ.πρ. 2501/25/2452-γ'(ΑΔΑ:62ΓΕ46ΜΤΛΒ-7Κ7) Απόφαση της Δ/νσης Τροχαίας Αττικής.
4. Το αρ. 13047/04-07-2024 έγγραφο ΟΑΣΑ.
5. Το αρ. 37547/01-07-2024 έγγραφο ΚΤΕΛ
6. Το αρ.πρ.1193680/16-10-2024 έγγραφο ΔΤΕ/ΠΕΑΑ
7. Το αρ.πρ.1204882/18-10-2024 έγγραφο από τον ΟΑΣΑ

Σε συνέχεια του υπαρ. 1193680/16-10-2024 εγγράφου της Υπηρεσίας μας (σχετ. 6), σας ενημερώνουμε ότι, κατόπιν του αρ.πρ. 1204882/18-10-2024 εγγράφου από τον ΟΑΣΑ (σχετ.7), ο ολικός αποκλεισμός της Ε.Ο. 32 «Βαρνάβα - Καπανδρίτι» από το ύψος της 25^{ης} Μαρτίου έως την 28^η Οκτωβρίου (μήκους 2χλμ) για την εκτέλεση των εργασιών του έργου του θέματος, θα πραγματοποιηθεί στις **29-10-2024** (αντί της 21-10-2024).

Συν.: Το αρ.πρ. 1204882/18-10-2024 έγγραφο από τον ΟΑΣΑ (σχετ.7)

Ο ΑΝΑΠ. ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ

Ε.Δ.

1. κ.Δ/ντή
2. Τ.Ο.Μ.Ε.
3. Χ.Α.
4. Φ.Ε. (Ιφ. Χαντζανδρέου)

της Δ.Τ.Ε.της Π.Ε.Α.Α.

Γεώργιος Ψαρομιχαλάκης
Πολιτικός Μηχανικός ΤΕ- Α'

Χαιρετισμός στη μεγάλη συγκέντρωση έξω από την ΠΔΕ Αττικής και την μαχητική πορεία προς το κέντρο της Αθήνας

Οι μαζικοί αγώνες απάντηση στον αυταρχισμό και τις διώξεις

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΣΑΣ από τους συναδέλφους μας Γ. Καββαδία, Δ. Χατζουλάκη και Χ. Χοτζόγλου

Αγωνιστική μαζική απάντηση στις διώξεις και την αυταρχική πολιτική Κυβέρνησης – ΥΠΑΙΘΑ που θέλουν να βάλουν ταφόπλακα στο δικαίωμα της απεργίας και σε κατακτημένα συνδικαλιστικά δικαιώματα και ελευθερίες έδωσαν σήμερα πάνω από χίλιοι εκπαιδευτικοί έξω από το Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο στην ΠΔΕ Αττικής. Οι περισσότεροι παρέμειναν στο πλευρό των διωκόμενων συναδέλφων μέχρι να ολοκληρωθεί η διαδικασία και ακολούθησαν την μεγάλη πορεία που κατευθύνθηκε στην κάτω πλευρά της πλατείας Συντάγματος όπου συναντήθηκε με την μαζική απεργιακή διαδήλωση από τα Προπύλαια. Ακολούθησε δυναμική κοινή πορεία προς τη Βουλή.

Η συγκέντρωση διαμαρτυρίας της ΕΛΜΕ Πειραιά, άλλων εκπαιδευτικών σωματείων και της Ανοιχτής Συνέλευσης Αγώνα Ενάντια στις Διώξεις και τις Απολύσεις έξω από το Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο Αττικής για τη διαδικασία ακρόασης στην οποία παραπέμφθηκαν με το ερώτημα της δυνητικής αργίας δύο εκπαιδευτικοί της ΕΛΜΕ Πειραιά και μέλη της ΕΑΑ, η Χρύσα Χοτζόγλου και ο – συνταξιούχος πια – Γιώργος Καββαδίας, είχε αγωνιστικό παλμό με δεκάδες συνθήματα καταδίκης των διώξεων

και της αυταρχικής αντιεκπαιδευτικής πολιτικής της κυβέρνησης. Θυμίζουμε ότι η παραπομπή τους με μια fast track διαδικασία, που φέρει την υπογραφή του υπουργού Παιδείας Κυρ. Πιερρακάκη, είναι πρωτοφανής για τη Μεταπολίτευση, όπως και η απειλή απόλυσής τους για συνδικαλιστικούς λόγους.

Οι δεκάδες διώξεις τόσο στον Πειραιά όσο και σε ολόκληρη την Ελλάδα για συνδικαλιστικούς λόγους (συμμετοχή σε κινητοποιήσεις, συμμετοχή στην απεργία-αποχή από την αξιολόγηση, ενάντια στην τηλεκπαίδευση, σε κατάληψη κ.ά.) αλλά και για δημόσια διατύπωση κριτικής στις πολιτικές της κυβέρνησης, ερμηνεύονται πλέον ως πολιτικές διώξεις που συνιστούν κεντρική επιλογή της κυβέρνησης, που στέλνουν «μήνυμα» τόσο στους εκπαιδευτικούς όσο και στους μαθητές και που στοχεύουν στη δημιουργία σχολείων-νεκροταφείων δικαιωμάτων.

Το πανό θεωρείται αποδεικτικό “εγκλήματος” και το σύνθημα “φωνασκία” που τιμωρείται. Η συμμετοχή σε κινητοποίηση “ανάρμοστη συμπεριφορά εντός ή εκτός υπηρεσίας” και η δημόσια έκφραση άποψης “κακόβουλη κριτική κατά της προϊστάμενης αρχής”. Με βάση τον Νέο Ποινικό Κώδικα και τους νόμους Χατζηδάκη/Γεωργιάδη η κυβέρνηση προσπαθεί να θωρακιστεί πίσω από αυτούς, για να φιμώσει όποιον αμφισβητεί την κυρίαρχη πολιτική και διεκδικεί ζωή με δικαιώματα. Ακόμα και η πιο στοιχειώδης συνδικαλιστική-κινηματική δράση ποινικοποιείται και επιφέρει διώξεις

Είναι ξεκάθαρο ότι η κυβέρνηση προσπαθεί να επιβάλει «σιγή νεκροταφείου» στο χώρο της χειμαζόμενης εκπαίδευσης, που πλήττεται τόσο από τα μέτρα των δραματικών περικοπών, των συγχωνεύσεων και της αδιοριστίας, όσο και από εκείνα της Αξιολόγησης και της συνακόλουθης άρσης της μονιμότητας, της κατηγοριοποίησης των σχολείων και της σύνδεσής τους με τους ανταγωνιστικούς νόμους της αγοράς.

Την απάντηση στις διώξεις των εκπαιδευτικών έχει δώσει εδώ και έναν αιώνα ο παιδαγωγός, φιλόσοφος και δάσκαλος, Δημήτρης

Γληνός, τον οποίον ελπίζουμε να έχουν μελετήσει τα μέλη του Πειθαρχικού: «Ο δάσκαλος που θα καταπνίξει τη σκέψη του θα γίνει διπλά σκλάβος ή θα καταντήσει ένας ψυχικά ανάπηρα άνθρωπος, ανίκανος να μορφώσει άλλους». Και όπως είναι σαφές, η μαχόμενη εκπαίδευση ουδέποτε καταπνίγει τη σκέψη της.

Απέναντι στην αντιλαϊκή, την αυταρχική εκπαιδευτική πολιτική και την πολιτική των διώξεων που επιδιώκει να βάλει στον γύψο τις συνδικαλιστικές ελευθερίες και δικαιώματα ο ανυποχώρητος συλλογικός αγώνας, ο δρόμος των μαζικών κινητοποιήσεων είναι μονόδρομος. Μοναδική επιλογή να ενώσουμε τις φωνές μας όλα τα κομμάτια που δέχονται την καταστολή και την επιχείρηση φίμωσης: οι μαθητές, οι φοιτητές, οι εκπαιδευτικοί, όλος ο λαός, να πάρουμε τον αγώνα στα δικά μας χέρια!

Η ενότητα και η συσπείρωση όλων όχι σε μια γραμμή συμβιβασμού, αλλά σε μια γραμμή αγώνα και αντίστασης μπορεί να κάνει πράξη το σύνθημα **ΝΑ ΠΑΡΘΟΥΝ ΠΙΣΩ ΟΙ ΔΙΩΞΕΙΣ!**

Εξέγερση στη Νιγηρία

Του Βαγγέλη Λιγάση

Μετά την ανεξαρτησία της Νιγηρίας το 1960 από την Βρετανία, η δημιουργημένη από τους αποικιοκράτες (τουλάχιστον 200 γλωσσικές διάλεκτοι) και υποβοηθούμενη από τους σύγχρονους ιμπεριαλιστές φυλετική διαίρεση της χώρας, κυρίως ανάμεσα στον πλούσιο νότο (δέλτα του Νίγηρα, πλειοψηφικά Χριστιανοί, 47% του συνολικού πληθυσμού) και τον φτωχό βορρά (ζώνη του Σαχέλ, πλειοψηφικά μουσουλμάνοι, 51,5% του πληθυσμού), βασάνισαν τους Νιγηριανούς με χρόνια εμφύλιου πολέμου και δικτατοριών.

Ο αιματηρότερος εμφύλιος ξεκίνησε το 1967 με την κήρυξη της

ανεξαρτησίας της πλούσιας σε πετρέλαια νοτιοανατολικής περιοχή της Μπιάφρας. Το 1968 οι κυβερνητικές δυνάμεις κατέλαβαν το λιμάνι Πορτ Αρκούρ, αποκόπτοντας την Μπιάφρα από τον υπόλοιπο κόσμο και επιβάλλοντας αποκλεισμό τροφίμων και φαρμάκων. Οι ωμότητες των κυβερνητικών στρατευμάτων ήταν απερίγραπτες. Πανικόβλητοι 4,5 εκατομμύρια Μπιαφρανοί της φυλής Ίγκμπο κατέφυγαν στα ενδότερα και στοιβάχτηκαν σε άθλια στρατόπεδα προσφύγων. Τα πεινασμένα «παιδιά της Μπιάφρας» έγιναν παγκόσμιο σύμβολο της φρίκης. Ήδη, από τα μέσα του 1968 υπολογίζονταν σε 1.200.000 τα θύματα της πείνας. Τα στρατόπεδα προσφύγων περιγράφηκαν από την UNICEF ως «Δαντική κόλαση, όπου βασιλεύει ο πόνος, η ταπείνωση, η πείνα και ο θάνατος». Αυτοί που μπορούσαν να προμηθευτούν σε υπαίθριες αγορές αρουραίους για τη διατροφή τους, θεωρούνταν προνομιούχοι...

Τελικά, και με την στρατιωτική βοήθεια Βρετανών και ...Σοβιετικών (η Μπιάφρα υποστηριζόταν από την Γαλλία) το αποσχιστικό κίνημα ηττήθηκε.

Έκτοτε, η Νιγηρία κυβερνάται με ένα ομοσπονδιακό σύστημα 7 πολιτειών, ενώ τα μεγαλύτερα κόμματα κατεβαίνουν με υποψήφιο πρόεδρο/αντιπρόεδρο χριστιανό/μουσουλμάνο εναλλάξ (θέσεις υφυπουργών δίδονται σε μειονοτικά δόγματα).

Σήμερα, η Νιγηρία είναι ο 12ος μεγαλύτερος παραγωγός πετρελαίου στον κόσμο και 8ος μεγαλύτερος εξαγωγέας, ενώ διαθέτει τα 10α μεγαλύτερα αποδεδειγμένα αποθέματα. Το πετρέλαιο παίζει σημαντικό ρόλο στην οικονομία της χώρας, αποτελώντας το 40% του ΑΕΠ και τον 80% των εσόδων της κυβέρνησης.

Είναι λίγο κάτω από τις οικονομίες των G20 στην κατάταξη του παγκόσμιου ΑΕΠ (22η με 1,3 τρισεκ. \$) και βέβαια η μεγαλύτερη αφρικανική οικονομία, ενώ κάνει τις μεγαλύτερες εξοπλιστικές δαπάνες στην ήπειρο. Έχει δυναμική παρουσία και σχέσεις με διεθνή κεφάλαια στις εταιρίες νέας τεχνολογίας, με επίκεντρο το Λάγος, αλλά και στον χρηματοοικονομικό και τηλεπικοινωνιακό τομέα, ενώ στην Αφρική έρχεται τρίτη στη βιομηχανία και πρώτη

στην αγροτική παραγωγή.

Η Νιγηρία, που επιδιώκει να ενταχθεί στις BRICS, είναι από τις πιο σημαντικές μιας «δεύτερης σειράς» αναδυόμενων χωρών, των αποκαλούμενων MINT (Μεξικό, Ινδονησία, Νιγηρία, Τουρκία). Έχει πληθυσμό πάνω από 220 εκατ. (ο 6ος μεγαλύτερος παγκόσμια).

Στον δρόμο της «ανάδυσής» της, η Νιγηρία ενισχύει τις σχέσεις της με Ρωσία-Κίνα, χωρίς ακόμα να έχει αποκοπεί από τους δυτικούς ιμπεριαλιστές ΗΠΑ-ΕΕ (αν και η τάση απομάκρυνσης απ' αυτούς μάλλον ενισχύεται). Αρνήθηκε να συμμετάσχει στις κυρώσεις ενάντια στη Ρωσία. Αρνήθηκε να ηγηθεί στρατιωτικής επέμβασης (για λογαριασμό ΗΠΑ – Γαλλίας) στη ζώνη του Σαχέλ.

Το μεγαλύτερο μέρος των εισαγωγών προέρχεται από την Κίνα, ενώ το 2023, σε «ελεύθερη οικονομική ζώνη» του Λάγος ξεκίνησε να λειτουργεί ένα ειδικά σχεδιασμένο λιμάνι, το μεγαλύτερο στη Δ. Αφρική, που χρηματοδοτήθηκε από κινέζικα κεφάλαια. Η Κίνα είναι ακόμα ο μεγαλύτερος προμηθευτής εξοπλισμών της Νιγηρίας (μερίδιο πάνω από το 1/3, ενώ αυτό των ΗΠΑ είναι αμελητέο) και «συζητείται» η προοπτική εγκατάστασης ναυτικής της βάσης στο Κόλπο της Γουινέας, όπου βρίσκεται το Λάγος. Ταυτόχρονα, οι ΗΠΑ είναι ο μεγαλύτερος προμηθευτής του Νιγηριανού πετρελαίου (πάνω από το 1/5).

Ωστόσο, παρά την «ανάπτυξη», δίπλα σε μια νεανική και αυξανόμενη εργατική τάξη και κάτω από μια ελίτ δισεκατομμυριούχων, σχεδόν ο μισός πληθυσμός βρίσκεται σε συνθήκες απόλυτης ένδειας.

Η εξουσία της ντόπιας αστικής τάξης είναι συνώνυμη της διαφθοράς, αυθαιρεσίας και βίας.

Έτσι, η πολιτική κρίση είναι σχεδόν μόνιμη και μαζί η τάση για εξεγέρσεις. Αυτές είναι δεκάδες τα τελευταία χρόνια στον «αναπτυσσόμενο» κόσμο – μάλιστα σχεδόν παράλληλα και ταυτόσημα με τη Νιγηρία ξετυλίχτηκε μια τέτοια έκρηξη σε ακόμα μια αφρικανική χώρα (Κένυα).

«Προτιμούμε να πεθάνουμε από σφαίρες παρά να πεθάνουμε από την πείνα· δεν μπορούμε να μείνουμε στο σπίτι και να πεθάνουμε από την πείνα».

Το πρώτο κύμα αντίστασης

Στις 1-3 Αυγούστου 2024, πραγματοποιήθηκαν μαζικές αντικυβερνητικές διαδηλώσεις σε ολόκληρη τη Νιγηρία ως απάντηση στην αύξηση του κόστους ζωής με την «επωνυμία» #DaysOfRage (μέρες οργής).

Το πρώτο κύμα αντίστασης ξέσπασε αυθόρμητα στις αρχές Φεβρουαρίου στη βόρεια κεντρική πολιτεία του Νίγηρα και στο Κάνο στα βορειοδυτικά. Μέσα σε δύο εβδομάδες είχε εξαπλωθεί σε πολλές πολιτείες τόσο στο βόρειο όσο και στο νότιο τμήμα της χώρας. Η Γενική Απεργία που κήρυξε στις 27-28 Φλεβάρη το Εργατικό Κογκρέσο της Νιγηρίας, έδωσε μια δυναμική που ακυρώθηκε από τα συνδικάτα που ανέστειλαν την απεργία μετά την πρώτη μόλις ημέρα.

Το κύμα συνεχίστηκε και τον Μάρτιο μέσα σε μια ατμόσφαιρα επικείμενης γενικής απεργίας, την οποία τα συνδικάτα είχαν δημιουργήσει αλλά δεν κατάφεραν να ανταπεξέλθουν.

Προτάσεις για #DaysOfRage για να διαδηλώσουν για την πείνα στη χώρα και το #EndBadGovernance (τέλος στην κακή διακυβέρνηση) άρχισαν να κυκλοφορούν σε διάφορες πλατφόρμες κοινωνικής δικτύωσης. Η πανεθνική αριστερή «πλατφόρμα» Take It Back, ήταν κεντρική για την συνοχή των αιτημάτων και την κινητοποίηση του κινήματος.

Η συγκεκριμένη «πλατφόρμα» είχε πρωταγωνιστικό ρόλο και στο #EndSARS. Ήταν ένα μεγάλο κίνημα που πάλεψε το 2020 για τη διάλυση της συμμορίτικης αστυνομικής μονάδας SARS, που «χρησιμοποιούσε» απαγωγές, βιασμούς, βασανιστήρια και δολοφονίες ενάντια στον πληθυσμό και το πέτυχε (μαζί και την δικαστική αναγνώριση τουλάχιστον 10 δολοφονιών για την καταστολή του).

Ωστόσο, ο πραγματικός υποκινητής του κινήματος είναι η πολιτική της κυβέρνησης Τινούμπου. Κατά την ορκωμοσία του στις 29 Μαΐου 2023, ανακοίνωσε απλώς ότι «η επιδότηση της βενζίνης καταργείται». Αυτό είχε ως αποτέλεσμα την άμεση αύξηση της τιμής των καυσίμων στην αντλία κατά 240%. Το νόμισμα έχασε επίσης το 70% της αξίας του έναντι του δολαρίου, αφού υποτιμήθηκε τον Ιούνιο του 2023 και ξανά στις αρχές του 2024. Η αύξηση των τιμολογίων ηλεκτρικής ενέργειας κατά 300% και άνω κατέστρεψε σπίτια, επιχειρήσεις, σχολεία και νοσοκομεία. Τα δίδακτρα έχουν αυξηθεί κατά μέσο όρο 225% σε όλα τα κρατικά εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Ο πληθωρισμός των τιμών καταναλωτή, ο οποίος κατά μέσο όρο ήταν 13% μεταξύ 2002 και 2022, ανέρχεται σήμερα στο 34% (στα τρόφιμα 41%). Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι εκατομμύρια άνθρωποι με δυσκολία μπορούν να τραφούν, να πληρώσουν το ενοίκιο τους ή να ανταπεξέλθουν σε μια αρρώστια, σε μια χώρα όπου πάνω από το 76% των δαπανών υγείας είναι από την τσέπη τους.

Μάλιστα, ενώ μιλούσε σε επιχειρηματικά funds τον περασμένο Νοέμβριο στη Γερμανία, ο πρόεδρος Τινούμπου δήλωσε ότι του αξίζει η αναγνώριση των παγκόσμιων ρεκόρ Γκίνες για τις οικονομικές μεταρρυθμίσεις.

Μόλις τον Ιούλιο και μετά από πολύ θόρυβο για το τίποτα, το οργανωμένο εργατικό κίνημα συμβιβάστηκε με την αύξηση του εθνικού κατώτατου μισθού από 30.000 νάιρα σε 70.000 νάιρα. (η αξία του κατώτατου μισθού των 18.000 νάιρα του 2011 ήταν 116 \$, όταν συμφωνήθηκαν οι 30.000 ν. το 2019 αξίζανε 83,5 \$ και τα 70.000 ν. του 2024 ισοδυναμούν με 46 \$).

Αντιδραση και καταστολή

Καθώς οι εκκλήσεις για τη δράση οξύνθηκαν και η καθορισμένη ημερομηνία της 1ης-10ης Αυγούστου πλησίαζε, φιλελεύθεροι και ρεφορμιστές, όπως ο Πίτερ Όμπι του Εργατικού Κόμματος, το Εργατικό Κογκρέσο κλπ., ξεκαθάρισαν ότι δεν θα συμμετάσχουν στις διαδηλώσεις.

Από την πλευρά του, το νιγηριανό κράτος επιστράτευσε όλα τα κόλπα του για να αποτρέψει τη μαζική δράση. Πάστορες, επίσκοποι, ιμάμηδες, παραδοσιακοί ηγέτες, ακαδημαϊκοί και ένα πλήθος τέτοιων «αξιοσέβαστων» ανθρώπων επιστρατεύτηκαν για να αναπαράγουν τις θέσεις της άρχουσας τάξης: οι διαδηλώσεις θα οδηγούσαν σε χάος, οι διαδηλώσεις δεν έχουν πετύχει ποτέ τίποτα, πέμπτες φάλαγγες θα καπηλεύονταν τις διαδηλώσεις ακόμη και αν ξεκινούσαν ως ειρηνικές διαδηλώσεις κ.λπ. Το εθνικιστικό χαρτί παίχτηκε επίσης ξεδιάντροπα, ιδιαίτερα στην πολιτεία Λάγος, τη μητροπολιτική καρδιά της Νιγηρίας, λίγες ημέρες πριν από την ημερομηνία έναρξης των #DaysOfRage, το Lagospedia, ένας ακροδεξιός λογαριασμός X, ξεκίνησε την εκστρατεία #IgboMustGo (οι Ίγκμπο πρέπει να φύγουν).

Όλα αυτά δεν απέδωσαν. Η διάθεση για ένα τεράστιο κίνημα στον ορίζοντα ήταν αισθητή. Άρχισαν να διαδίδουν ψεύτικες ειδήσεις ότι η διαδήλωση είχε αναβληθεί για την 1η Οκτωβρίου, την Ημέρα Ανεξαρτησίας

Το τελευταίο χαρτί της αντίδρασης, πριν ξεδιπλωθεί το κίνημα, ήταν μια προσπάθεια να το τιθασει. Μια σειρά από δικαστικές αποφάσεις την παραμονή της διαδήλωσης, περιόριζαν τις διαδηλώσεις σε καθορισμένους χώρους. Η επίδειξη δύναμης των δυνάμεων ασφαλείας έγινε στις μεγάλες πόλεις. Και μέχρι την αυγή της 1ης Αυγούστου, είχαν τοποθετηθεί στρατηγικά σε κάθε πρωτεύουσα της πολιτείας για να καταπνίξουν τις διαδηλώσεις.

Την Πέμπτη 1 Αυγούστου, οι διαδηλώσεις ξεκίνησαν ειρηνικά, αλλά η ένταση κλιμακώθηκε όταν η αστυνομία χρησιμοποίησε δακρυγόνα και αληθινά πυρά ενάντια στους διαδηλωτές. Η αστυνομία συνεργάστηκε με παρακρατικούς τραμπούκους για να επιτεθούν σε συγκεντρώσεις. Στις φτωχότερες βόρειες πολιτείες οι διαδηλωτές ανταπάντησαν στην αστυνομική βία και ακολούθησαν πυρκαγιές και λεηλασίες. 5 πολιτείες κήρυξαν απαγόρευση κυκλοφορίας.

Μέχρι το Σαββάτο 3 Αυγούστου και μετά από 40-50 νεκρούς διαδηλωτές (υπήρξε και ένας αστυνομικός από πυρά συναδέλφου

του) οι διαδηλώσεις άρχισαν να ατονούν. «Ρεφορμιστές», φιλελεύθεροι (όπως ο νομικός εκπρόσωπος των διοργανωτών των διαδηλώσεων) και πρώην αριστεροί καταγγέλλουν «έμμισθους πράκτορες» και ζητούν την απόσυρση των διαδηλωτών. Όλο το Σαββατοκύριακο η αστυνομία εισβάλλει σε σπίτια και στα γραφεία του Εργατικού Κογκρέσου (NLC), συλλαμβάνοντας περίπου 1.200-2.000 άτομα που αντιμετωπίζουν κατηγορίες για «τρομοκρατία», ακόμη και «εσχάτη προδοσία».

Την Κυριακή 4 Αυγούστου ο Πρόεδρος απευθύνει κούφιο (από υποσχέσεις) διάγγελμα με άμεσες απειλές για την συνέχιση των κινητοποιήσεων.

Δευτέρα 5 Αυγούστου, «νόμος και τάξη» κυριαρχούν στην επικράτεια.

Ουσιαστικά, αυτό που συνέβη την 1η και τη 2η ημέρα ήταν μια γενική απεργία.

Σύμφωνα με τον «οργανωμένο ιδιωτικό τομέα», η οικονομία της Νιγηρίας έχασε 500 δισ. νάιρα (305 εκατ. δολάρια) από την μαζική έκρηξη μόνο την πρώτη ημέρα. Έκλεισαν τα αεροδρόμια και το ηλεκτρικό δίκτυο, με αποτέλεσμα και τριγύρω χώρες που τροφοδοτούνται από αυτό (Γκάνα, Μπενίν, Τόγκο) να έχουν ελλείψεις.

#DaysOfRage

Τώρα το #DaysOfRage βρίσκεται στα μισά του δρόμου. Υπό το πρίσμα της καταστολής και της σκανδαλογίας που δέχτηκε, το κίνημα των διαδηλώσεων ήταν, σε μεγάλο βαθμό, επιτυχημένο. Για το επόμενο διάστημα έχουν καλεστεί νέες κινητοποιήσεις με κεντρικό τίτλο «Fearless in October»

Πολύ πιο σημαντικό είναι το έδαφος που έχει οργώσει για τους σπόρους μιας επερχόμενης εξέγερσης, η οποία είναι πιθανό να έρθει αρκετά σύντομα.

Άλλωστε, για τους βασικούς «υποκινητές» της εξέγερσης, την

πείνα και την γενικευμένη δυστυχία, δεν έχουμε καμία απολύτως ένδειξη ότι θα εξαλειφθούν σύντομα.

Ωστόσο, η κατανόηση της αναγκαιότητας αλλαγής του συστήματος και της επαναστατικής δημοκρατίας των εργαζομένων), για να «τελειώσει η κακή διακυβέρνηση», είναι η πολιτική δουλειά της Αριστεράς στην περίοδο που διανύουμε.